

ลวดลายรดน้ำทองเป็นรูปดอกบัวด้านหนึ่ง เป็นรูปพัดยศพระราชาคณะต่าง ๆ อีกด้านหนึ่ง รอบพระอุโบสถมีชั้นเสมาอยอดสูป 8 ชั้น ภายในมีเสมอคู่ปักอยู่แต่ละชั้นแสดงฐานะเป็นพระอารามหลวง ภายในพระอุโบสถเป็นที่ประดิษฐานพระประธานคือ พระพุทธอหราภิมหาปางสมาธิสมัยอยุธยาที่งดงามมาก ใต้ฐานบรรจุพระอัฐิของรัชกาลที่ 1 ไว้

หมู่มหาเจดีย์ เป็นมหาเจดีย์ 4 องค์ ออยู่ทางด้านทิศตะวันตกของพระอุโบสถ 3 องค์แรกสร้างเรียงกัน มีความสูงเท่ากันและเป็นแบบสถาปัตยกรรมเดียวกันคือ ทรงยอดมุ่นไม้ลิบสอง

องค์กลางประดับด้วยกระเบื้องลีเชียว รัชกาลที่ 1 ทรงสร้างเพื่อบรรจุพระศรีสรรเพชญ์ด้วย "

องค์ที่ขนำบข้างพระเจดีย์ศรีสรรเพชญ์ด้วยานอีก 2 องค์ รัชกาลที่ 3 เป็นผู้สร้าง โดยองค์ที่อยู่ทางด้านทิศเหนือประดับด้วยกระเบื้องลีชา ทรงสร้างอุทิศถวายแด่พระบรมราชชนกคือรัชกาลที่ 2 พระราชนานมว่า "พระมหาเจดีย์ติดกรองกรกนิทาน" ส่วนองค์ที่อยู่ทางด้านทิศใต้ ประดับด้วยกระเบื้องลีเหลือง สร้างเพื่ออุทิศส่วนกุศลส่วนพระองค์เองต่อพุทธศาสนา พระราชนานมว่า "พระมหาเจดีย์มุนีปัตตบริหาร"

ส่วนองค์ที่ 4 ออยู่แวดลงกับองค์กลาง เป็นเจดีย์ใหญ่กว่า 3 องค์แรก รัชกาลที่ 4 โปรดฯ ให้สร้างถ่ายแบบมาจากพระเจดีย์ศรีสุริโยทัยที่วัดสวนหลวงสบสวรรค์ กรุงศรีอยุธยา ประดับด้วยกระเบื้องลีน้ำเงิน มีได้พระราชนานมไว้ ทรงสร้างกำแพงเตี้ย ๆ ล้อมรอบมหาเจดีย์ และทรงประสังค์ให้พระมหากษัตริย์องค์ต่อ ๆ ไปหยุดการสร้างมหาเจดีย์ประจำรัชกาล

พระมหาเศวตฉัตรวัสดุ มีหลังคายอดมงกุฎมีมุข 4 ด้าน ประดับกระเบื้องเคลือบลีต่าง ๆ ตกแต่งเป็นลายดอกไม้สวยงามปราณีตมาก เป็นที่ประดิษฐานพระไตรปิฎก ตั้งอยู่ด้านหลังพระมหาเจดีย์

พระวิหารพุทธไสยาสน์ สร้างขึ้นในรัชกาลที่ 3 เป็นวิหารขนาดใหญ่หลังคากลด 3 ชั้น หน้าบันสลักลายดอกไม้ประดับกระจก เช่นเดียวกับพระอุโบสถเป็นที่ประดิษฐานองค์พระพุทธไสยาสน์มีความยาว 49 เมตร สูง 12 เมตร จัดเป็นพระน้อนที่ยาวเป็นที่สองของประเทศไทย รองจากพระน้อนที่วัดชุมอินทร์ประมูล จังหวัดอ่างทอง ซึ่งยาว 50 เมตร ส่วนพระน้อนจกรลีห์ที่จังหวัดลิงหนูริยาเป็นที่สาม

ลักษณะของพระพุทธไสยาสน์เป็นพระพุทธธูป ก่ออิฐถือปูนลงรักปิดทองที่
งดงามคือที่ฝ่าพระพุทธบาททั้งสองข้างมีลวดลายประดับมุกเป็นภาพมงคล 108 พระกอบ
ด้วยภาพต่าง ๆ ในช่องสี่เหลี่ยมเล็ก ๆ รวม 67 ช่อง ล้อมรอบภาพจักรที่อยู่ตรงกลาง
สิ่งก่อสร้างอื่น ๆ

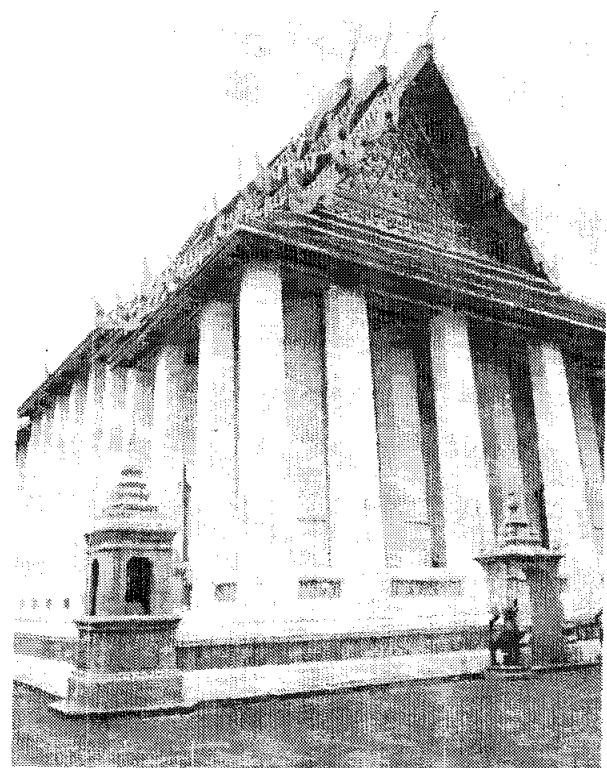
หอระฆัง มี 2 หอ สร้างแบบเดียวกัน หอแรกอยู่ที่หน้าศาลาการเปรียญ
สร้างในสมัยรัชกาลที่ 1 หอที่สองอยู่ที่หน้าวิหารพุทธไสยาสน์สร้างในรัชกาลที่ 3

ศาลาราย มีทั้งหมด 10 หลัง เรียงรายอยู่ด้านนอกพระระเบียง ตาม
คลาามีแผ่นจารึกเรื่องต่าง ๆ ติดไว้ตามเสาและผนัง โดยเฉพาะศาลาที่อยู่หน้าพระมหา^{เจดีย์}มีจารึกตำราว่าด้วยสมภูมิฐานของโรคและมีภาพประกอบ

เขามอ รัชกาลที่ 3 โปรดฯ ให้นำหินที่รื้อมาจากสวนขวางในพระบรม
มหาราชวังมาก่อเป็นเขามอ(เข้าจำลอง)บริเวณลานรอบนอกพระระเบียง และในส่วนอื่น ๆ
ของเขตพุทธาราวาส ที่น่าสนใจคือเขามอ ที่อยู่ด้านหน้าพระมหาเจดีย์ มีศิลปะประดิษฐาน
อยู่ และเขามอที่อยู่ทางด้านทิศใต้ของพระระเบียง มีรูปถานีตัดตนตั้งอยู่ห่างรูป แต่เดิม
รูปถานีตัดตนตั้งอยู่ตามศาลารายต่าง ๆ พร้อมแผ่นจารึกอธิบายประกอบท่าทางของรูป
ถานีตัดตน ปัจจุบันได้สูญหายไปจำนวนมาก เหลือเพียงประมาณ 20 รูป เท่านั้น ทางวัด
จึงรวบรวมมาตั้งไว้ที่เขามอห้อง 2 ลูก

ตุ๊กตาหิน มีทั้งตุ๊กตารูปคน รูปสัตว์ และรูปสิ่งก่อสร้าง เช่น ตุ๊กตาหิน
รูปฝรั่ง รูปชุนนางหรือนกรนเจนสมัยโบราณ ตุ๊กตาหินรูปมา แพะ สุนัข ช้าง สิงโต หรือ
ตุ๊กตาหินรูปเจดีย์เจ็น ชุมประตู เสาประทิป กระถางบัว เป็นต้น ตุ๊กตาหินเหล่านี้นำมา
จากประเทศจีนในสมัยรัชกาลที่ 3 ที่มีการค้าขายกับจีนมาก นับเป็นวัดที่มีสิ่งประดับ
ประเภทตุ๊กตาหินมากที่สุดวัดหนึ่ง และยังได้ชื่อว่าเป็นวัดที่มีสุกุปเจดีย์มากที่สุดรวมทั้งสิ้น
ถึง 95 องค์

วัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม นอกจากจะมีความสำคัญ ความงามด้าน^{สถาปัตยกรรมและศิลปกรรม}แล้วยังเป็นที่รวมของศิลปวิทยาการแขนงต่าง ๆ ซึ่งรัช
กาลที่ 3 โปรดฯ ให้นำมาจารึกไว้บนแผ่นศิลาตามสาระเบียงพระอุโบสถ วิหาร และศาลา
รายต่าง ๆ โดยแบ่งได้เป็น 8 หมวด คือ หมวดประวัติการสร้างวัด หมวดพระพุทธศาสนา
หมวดตำรายา หมวดอนามัย(ถานีตัดตน) หมวดสุภาษิต หมวดวรรณคดี หมวดทำเนียน
หัวเมืองขึ้นของกรุงสยาม และหมวดประเพณี ทำให้วัดพระเชตุพนวิมลมังคลารามเป็น
เสมือนศูนย์รวมแห่งสรรพวิชา โดยเฉพาะความรู้ด้านการแพทย์และการนวดแผนโบราณ

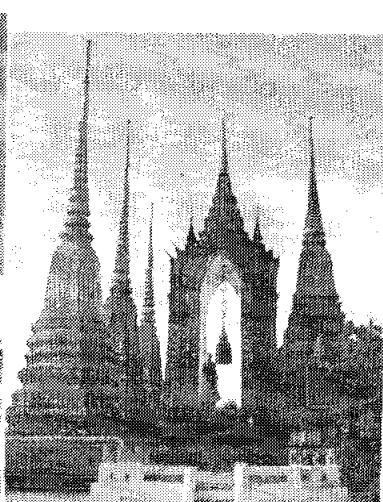
พระอุโบสถ

องค์พระพุทธไสยาสน์

ถ้วยดัดตนที่เขามอ

หมู่มหาเจดีย์และหอระฆัง

วัดอรุณราชวารaram

วัดอรุณราชวารaram เป็นพระราชวรมที่สำคัญสมัยกรุงธนบุรี ตั้งอยู่ริมแม่น้ำเจ้าพระยา ตรงข้ามฝั่งพระนคร เป็นวัดที่สร้างตั้งแต่สมัยอยุธยาซึ่ง “วัดมะกอก” เมื่อสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชทรงสร้างพระราชวังที่ฝั่งตะวันตกของแม่น้ำเจ้าพระยา บริเวณพระราชฐานครอบคลุมถึงวัดมะกอก จึงทรงปฏิสังขรณ์ให้เป็นวัดภายในพระราชวัง และพระราชทานนามว่า “วัดแจ้ง”

วัดนี้เคยเป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปามามณีรัตนปฏิมากร หรือพระแก้วมรกตเมื่อครั้งสมเด็จเจ้าพระยามหาకษัตริย์ศักดิ์ทพไปตีได้เมืองเวียงจันทร์แล้วอัญเชิญพระแก้วมรกตมาประดิษฐานที่วัดแจ้ง ต่อเมื่อสร้างราชธานีแห่งใหม่ที่ฝั่งพระนครแล้ว เลร์จ จึงอัญเชิญไปประดิษฐาน ณ วัดพระศรีรัตนศาสดาราม

สิ่งที่ควรชมภายในวัด

พระปรางค์ เป็นปูชนียสถานที่สวยงามและสำคัญยิ่ง ได้รับการบูรณะปฏิสังขรณ์และต่อเติมครั้งใหญ่ในรัชกาลที่ 2 ต่อเนื่องจนถึงรัชกาลที่ 3 ใช้เวลาถึง 5 ปี จึงแล้วเสร็จ เป็นปรางค์ที่ใหญ่และสูงที่สุดของประเทศไทย วัดได้ 1 เส้น 13 วา 1 ศอก 1 คีบ 1 นิ้ว หรือประมาณ 67 เมตร ที่ฐานวัดโดยรอบได้ 5 เส้น 17 วา หรือ 234 เมตร ลักษณะเป็นปรางค์หมู่ มีปรางค์องค์ประธานอยู่ตรงกลางล้อมรอบด้วยปรางค์ทิศ 4 องค์ และมณฑปทิศ 4 หลัง ตั้งอยู่บนฐานหักมิณเดียวกัน

ปรางค์องค์ประธานประดับด้วยกระเบื้องสีและลายความอย่างปราณีตบรรจง มีรูปกินนร กินรีสลับโดยรอบ และมีรูปยักษ์ กระเบื้อง และพระมหาแบบที่เชิงนาตรฐาน หักมิณ ชั้น 2 ชั้น 3 และชั้น 4 ทางลำดับ เหนือชั้นไปเป็นชั้มคุหา 4 ต้าน มีรูปพระอินทร์ทรงช้างเอราวัณอยู่ในคุหาทั้ง 4 คุหา เหนือชั้มคุหาเป็นยอดปรางค์ขนาดย่อมและมีรูปนารายณ์ทรงครุฑแบบยอดปรางค์องค์ใหญ่อยู่โดยรอบ ตอนบนสุดของยอดปรางค์ใหญ่ เป็นนกคูลและมงกุฎปิดทอง

โบสถ์และวิหารน้อย เป็นโบสถ์และวิหารเดิมของวัดที่สมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรีทรงบูรณะปฏิสังขรณ์ ตั้งอยู่คู่กันและมีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ โบสถ์น้อยเคยเป็นที่ประทับของสมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรี เมื่อครั้งทรงพนวช ปัจจุบันมีพระแท่นบรรทมที่ทำจากไม้กระดาษแผ่นเดียวขนาดใหญ่และมีพระบรมรูปหล่อของพระองค์

ประทับห้อยพระบาทประดิษฐานอยู่ที่โบสถ์แห่งนี้
ประดิษฐานพระแก้วมรกตเมื่อครั้งอัญเชิญมาจากเมืองเวียงจันทร์ ก่อนที่จะไปประดิษฐาน
ที่วัดพระศรีรัตนศาสดาราม

ส่วนวิหารน้อยเชื่อว่าเคยเป็นที่
ประดิษฐานพระแก้วมรกตเมื่อครั้งอัญเชิญมาจากเมืองเวียงจันทร์ ก่อนที่จะไปประดิษฐาน

พระอุโบสถ อัญเชิญไปทางด้านทิศตะวันตกเฉียงเหนือของพระปรางค์
เป็นพระอุโบสถยกพื้นสูงหลังคาลดหลั่น 2 ชั้น มุงด้วยกระเบื้องเคลือบสี หน้าบันด้าน
หน้าและด้านหลังเป็นไม้แกะสลักกรุปเทวดาถือพระครุฑ์ในปราสาท เสาและผนัง
ด้านนอกประดับกระเบื้องลายดอกไม้ พระประธานในโบสถ้มีนามว่าพระพุทธธรรม
มิตรชาโภกธาตุคิลิก ที่พุทธอานันด์มีพระบรมอธิษฐานสมเด็จพระพุทธเลิศหน้านภาลัยบรรจุ
อยู่

รอบพระอุโบสถมีใบเสมาคู่ เป็นหินลักษณะเดียวกันอยู่ในชุมบุษบก
ยอดเจดีย์อ่อนมุนไม้สิบสอง 8 ชั้น มีลิงโடหิน ตุกตาหินรูปคนและทหารจีนเรียงรายอยู่เป็น
จำนวนมาก

พระระเบียง หรือวิหารครตอบพระอุโบสถ หลังคามุงด้วยกระเบื้อง
เคลือบสี มีประตูเข้าออกทั้ง 4 ทิศ มีสถาปัตยกรรมทั้งดงามคือ ประดูซุ้มยอดมงกุฎ
เป็นประดูด้านหน้าที่จะเข้าสู่พระอุโบสถอยู่ที่กึ่งกลางพระระเบียงด้านตะวันออก เป็นทรง
จตุรมุขหลังคา 3 ชั้น มียอดเป็นมงกุฎประดับกระเบื้องถ้วยสี หลังคามุงกระเบื้องเคลือบ
มีช่อฟ้าใบระกาและหางหงส์ ประดูซุ้มนี้สร้างในสมัยรัชกาลที่ 3

พระเจดีย์ 4 องค์ เป็นพระเจดีย์อ่อนมุนไม้สิบสอง แบบเดียวกันและ
ขนาดเท่ากันทั้ง 4 องค์ ประดับด้วยกระเบื้องถ้วยและแก้วสีต่าง ๆ เป็นลายดอกไม้
งดงามมากตั้งอยู่ระหว่างพระระเบียงพระอุโบสถด้านใต้กับพระมหาธาตุประจำปี戌 รัช
กาลที่ 3 ทรงสร้างไว้และได้รับการบูรณะปฏิสังขรณ์ในรัชกาลที่ 5

พระมหาธาตุประจำปี戌 รัชกาลที่ 3 ทรงสร้างไว้ เช่นกัน เป็นมหาปเลสสารายรอบ หลังคากลาง
เป็นยอดมงกุฎสีเหลี่ยม ที่เสาและผนังด้านนอกประดับด้วยกระเบื้องลายดอกไม้ทั้ง
หมด รัชกาลที่ 3 ทรงสร้างไว้ เช่นกัน

พระวิหาร อัญทางด้านใต้ของพระอุโบสถ เป็นพระวิหารยกพื้นสูงหลังคา
ลด 3 ชั้น มุงด้วยกระเบื้องเคลือบสี หน้าบันเป็นรูปเทวดาถือพระครุฑ์นั่งอยู่บนแท่น
ประดับลายกนกลงรักปิดทองประดับกระจก พระประธานในพระวิหารคือ พระพุทธชัมภู
นุชมหาบูรุษ ลักษณะอสีตยานุบพิตร เป็นพระพุทธรูปปางมารวิชัยประดิษฐานอยู่บนแท่น

ไฟที่เห็นอฐานะนุชกชีขนาดใหญ่ ภายในพระเศียรมีพระบรมธาตุ 4 องค์ บรรจุอยู่ในโถ 3 ชั้น เงิน นาค ทอง

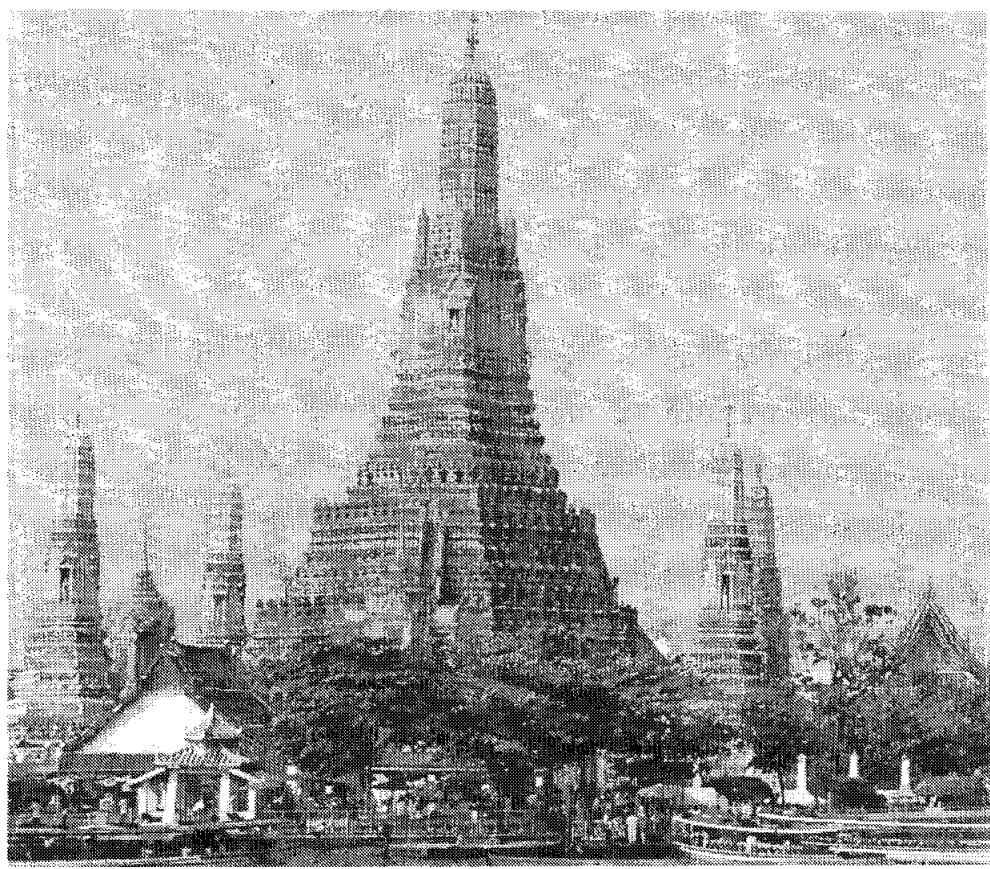
หน้าพระประทานมีพระพุทธรูปปางมารวิชัย ประดิษฐานอยู่บนฐานนุชกชี เป็นพระพุทธรูปที่อัญเชิญมาจากเวียงจันทร์มีพระนามว่า พระอรุณ หรือพระแจ้ง รัชกาลที่ 4 โปรดฯ ให้อัญเชิญมาจากพระบรมหาราชวัง เพาะพระนามพ้องกับชื่อวัดสิงก่อสร้างอื่น ๆ

พระมัง อยู่ด้านหลังพระวิหารมี 2 หอ หอหนึ่งแขนงพระมังอย่างที่เห็นตามวัดทั่วไป อีกหอหนึ่งแขนงพระมังกับสถาลแผ่นหนาเป็นวงกลม สร้างขึ้นในสมัยรัชกาลที่ 5

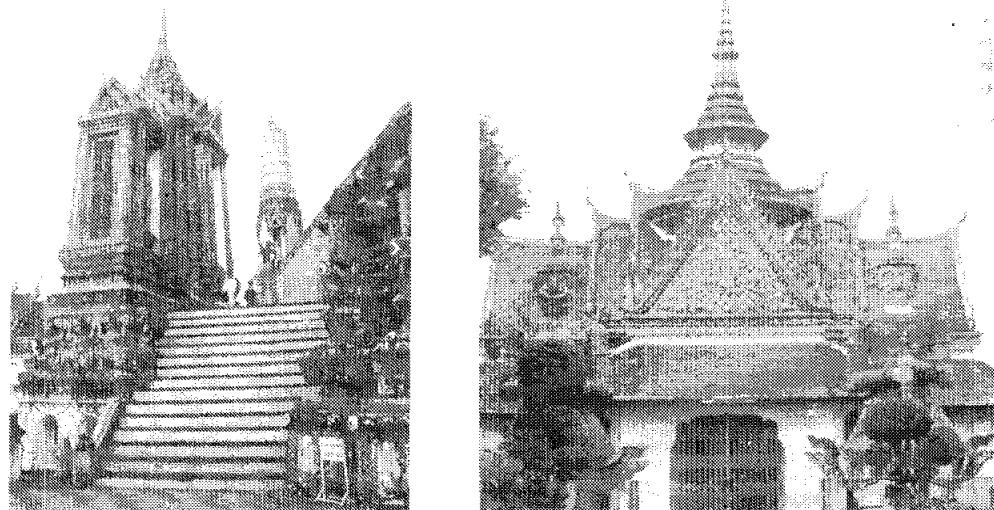
อนุสาวรีย์พระธรรมเจดีย์ (อุ่ม) อยู่ระหว่างศาลาท่าน้ำกับพระอุโบสถ ภายในมีโถศพทินทรายสีเขียวแบบจีนบรรจุอัฐิของพระธรรมเจดีย์ (อุ่ม) ซึ่งเป็นเจ้าอาวาสวัดอรุณราชวราราม ตั้งแต่ พ.ศ. 2458 จนถึงมรณภาพใน พ.ศ. 2467

เขามอ อยู่ด้านเหนือของอนุสาวรีย์พระธรรมเจดีย์ รัชกาลที่ 3 โปรดฯ ให้รื้อสวนขวางในพระบรมหาราชวัง และนำหินมาสร้างเป็นเขามอ

ศาลาท่าน้ำรูปเก่งจีน อยู่บริเวณเชื่อมหน้าวัดริมแม่น้ำเจ้าพระยา ศาลาเหล่านี้สร้างขึ้นในรัชกาลที่ 3 มีหลังคาเป็นรูปเก่งจีนเหมือนกันหมด

พระปรางค์

มณฑปที่ฐานทางขึ้นพระปรางค์ ประดิษฐ์อยอดมองกุฎีพระระเบียงพระอุโบสถ

วัดสุทัศนเทพวราราม

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช โปรดฯ ให้สร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2350 โดยโปรดฯ ให้สร้างโบสถ์พราหมณ์และเสาศิษชาขึ้นก่อนและมีพระราชบัญญัติจัดสร้างวัดที่มีพระวิหารขนาดใหญ่เท่ากับพระวิหารวัดพนัญเชิงที่กรุงศรีอยุธยา เพื่อประดิษฐานพระพุทธรูปขนาดใหญ่ให้เป็นศรีสังฆะพระนศรัณดรและพระราชทานนามล่วงหน้าว่า “วัดมหาสุทธาวาส”

โปรดฯ ให้อัญเชิญพระพุทธรูปองค์ใหญ่จากพระวิหารหลวงวัดมหาธาตุที่กรุงสุโขทัย ซึ่งเป็นพระพุทธรูปที่สวยงามและมีขนาดใหญ่ที่สุดในบรรดาพระประดิษฐานของพระอุโบสถในขณะนั้นมาประดิษฐาน ณ พระวิหารที่กำลังก่อสร้างยังไม่แล้วเสร็จก็ได้ จัดสร้างรัชกาลที่ 2 ได้ทรงดำเนินการก่อสร้างพระวิหารต่อ มาแล้วเสร็จ สมบูรณ์ในสมัยรัชกาลที่ 3 ทรงเปลี่ยนนามวัดเสียใหม่เป็น “วัดสุทัศนเทพวราราม” ต่อมา รัชกาลที่ 4 ได้ทรงแก้สร้อยนามวัดเป็น “วัดสุทัศนเทพวราราม” อันเป็นชื่อที่ใช้มาจนทุกวันนี้

สิ่งที่ควรชมภายในวัด

พระวิหาร เป็นพระวิหารขนาดสูงใหญ่หลังคากลutzt 2 ชั้น หน้าบันทั้งมุขหน้าและมุขหลังเป็นรูปพระอินทร์ทรงช้างเอราวัณ ส่วนหน้าบันมุขลดเป็นรูปนารายณ์ทรงครุฑ ตั้งอยู่บนฐานทักษิณ 2 ชั้น นอกกำแพงแก้ว ทั้งด้านหน้าและด้านหลังของพระวิหารมีตุกตาจีนและสิ่งประดับทำด้วยหิน บนกำแพงแก้วชั้นที่ 1 มีเจดีย์จีนเรียงรายโดยรอบ บนกำแพงแก้วชั้นที่ 2 มีศาลาเล็กกรม 4 หลัง ประดิษฐานพระพุทธรูป ถัดจากฐานทักษิณชั้นที่ 2 ขึ้นไปคือ ตัวพระวิหารซึ่งตั้งยกพื้นสูงขึ้นไปอีกชั้นหนึ่ง

บานประตูพระวิหาร นับเป็นศิลปกรรมชั้นเยี่ยมของการสลักในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์แกะเป็นรูปสัตว์ปะปนอยู่ในหมู่ไม้ขับช้อนกันหลายชั้นงานวิจิตรมาก โดยเฉพาะบานที่เคยอยู่ที่ประดิษฐากลางด้านหน้าพระวิหารนั้น พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงแกะสลักด้วยฝิพระหัตถ์ของพระองค์เองก่อนที่จะโปรดฯ ให้ช่างทำต่อปัจจุบันบานประตูฝิพระหัตถ์รัชกาลที่ 2 แผ่นนี้ ได้ถูกนำไปเก็บรักษาไว้ที่พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ เนื่องจากบานส่วนถูกไฟไหม้เมื่อ พ.ศ. 2502 ทางวัดถึงถอนบานประตูด้านหลังของพระวิหารมาใส่แทน และทำบานประตูด้านหลังใหม่เป็นลายรดน้ำ

พระประธานในพระวิหาร คือพระคริศากยมุนี พระพุทธรูป สัมฤทธิ์ขนาดใหญ่ที่สุดของสมัยสุโขทัยปางมารวิชัยหน้าตักกว้าง 3 วา 1 ศีบ (6.25 เมตร) สูง 4 วา (8 เมตร) เดิมเป็นพระประธานอยู่ในพระวิหารหลวงวัดมหาธาตุเมืองสุโขทัย ก่อนที่รัชกาลที่ 1 จะอัญเชิญลงมาประดิษฐาน ณ พระวิหารนี้ ให้พระอาสนะของพระคริศากยมุนีบรรจุพระสรีรังคารของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 8 ส่วนด้านหลังฐานซุกซึมีแผ่นศิลาลักษณะเป็นภาพพระพุทธรูปสลักปูนปิดทองปางยมกปฏิหารย์ซึ่งเป็นศิลปะทวารวดี

ภาพจิตรกรรมฝาผนัง เสาและผนังในพระวิหารมีภาพจิตรกรรมเขียนขึ้นในรัชกาลที่ 3 ตามเสาระเบียงเป็นรูปมนุษย์มีหน้าตาลักษณะต่าง ๆ ดังที่บรรยายไว้ในเรื่องไตรภูมิพระร่วง ช่วงผนังพระวิหารเขียนเป็นภาพชาดก และป่าทิมพานต์

พระระเบียง ที่ล้อมรอบพระวิหารประดิษฐานพระพุทธรูปปูนปิดทองปางสามอธิรวม 156 องค์ เป็นฝีมือช่างปืนในรัชกาลที่ 3

พระอุโบสถ ตั้งอยู่บนฐานสูง 3 ชั้น เช่นเดียวกับพระวิหารและมีขนาดใหญ่ไม่เลียกับพระวิหาร หลังคาลด 3 ชั้น หน้าบันมุขหน้าเป็นรูปเทพยดาประทับยืนบนรถเทียนด้วยเศียรหิน ลักษณะเป็นรูปเทพยดาประทับยืนบนรถเทียนด้วยม้า กำแพงแก้วรอบพระอุโบสถมีชุมสีมาทำด้วยหินรายเป็นพระมงคลปยอดเจดีย์ 8 ชั้น ใบเสมาหินอ่อนสีเทาลักษณะช้ำ 3 เศียรชุดอกบัว และมีเกียรติ์ทางทิศเหนือและทิศใต้ใช้ล้าหรับประทับโดยท่านแก่สกนิกรในงานพระราชพิธี “เกย์โดยท่าน”

พระประธานในพระอุโบสถ เป็นพระพุทธรูปปางมารวิชัยหล่อด้วยสัมฤทธิ์ หน้าตักกว้าง 10 ศอก 8 นิ้ว (5.16 เมตร) ส่วนสูงตลอดถึงพระรัศมีสูง 4 วา 18 นิ้ว (8.36 เมตร) หล่อขึ้นในรัชกาลที่ 3 และได้รับพระราชทานนามในรัชกาลที่ 4 ว่า “พระพุทธตรีโลกเชษฐ์” นับเป็นพระพุทธรูปขนาดใหญ่ที่หล่อขึ้นในสมัยรัตนโกสินทร์เบื้องหน้าพระประธานมีรูปมหาสาวก 80 องค์

ภาพจิตรกรรมฝาผนัง เป็นภาพพุทธประวัติและภาพในวรรณคดีเรื่องต่าง ๆ เช่น รามเกียรติ์ สังข์ทอง ไกรทอง และนารายณ์สิบปาง เป็นต้น

สัตตมมหาสถาน วัดสุทัศนเทพวรารามไม่มีเจดีย์หรือปรางค์เหมือนวัดอื่น ๆ แต่ได้สร้างสัตตมมหาสถานแทน สัตตมมหาสถานหมายถึงสถานที่สำคัญ 7 แห่ง ในพุทธประวัติ ซึ่งภายในห้องจากที่สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ทรงตรัสรู้แล้วได้เสด็จประทับ

เสวยวิมุติสุขแห่งละ 7 วัน รัชกาลที่ 3 โปรดฯ ให้สร้างสัตมahasana ไว้ทางด้านทิศตะวันออกของเขตพุทธาวาส ดังนี้

(1) พระรัตนบลลังก์ เป็นรูปต้นโพธีบลลังก์ หมายถึงสถานที่ซึ่งพระพุทธเจ้าทรงตรัสรู้

(2) พระอนิมิสเจดีย์ เป็นรูปเก่งจีน หมายถึง สถานที่ซึ่งพระพุทธเจ้าประทับทodorahamahapre

(3) พระรัตนจักรมเจดีย์ หมายถึง สถานที่ซึ่งพระพุทธเจ้าเสต็จจกรรมเป็นเวลา 7 วัน

(4) พระรัตนဓรเจดีย์ เป็นรูปเรือนแก้วทำเป็นเก่งจีนหมายถึงสถานที่ซึ่งเทวดาเนรมิตให้พระพุทธองค์ประทับนั่งพิจารณาพระอภิธรรม

(5) พระอัชปานิโคร อคือต้นไทรที่พระพุทธเจ้าประทับนั่งเสวยวิมุติสุข

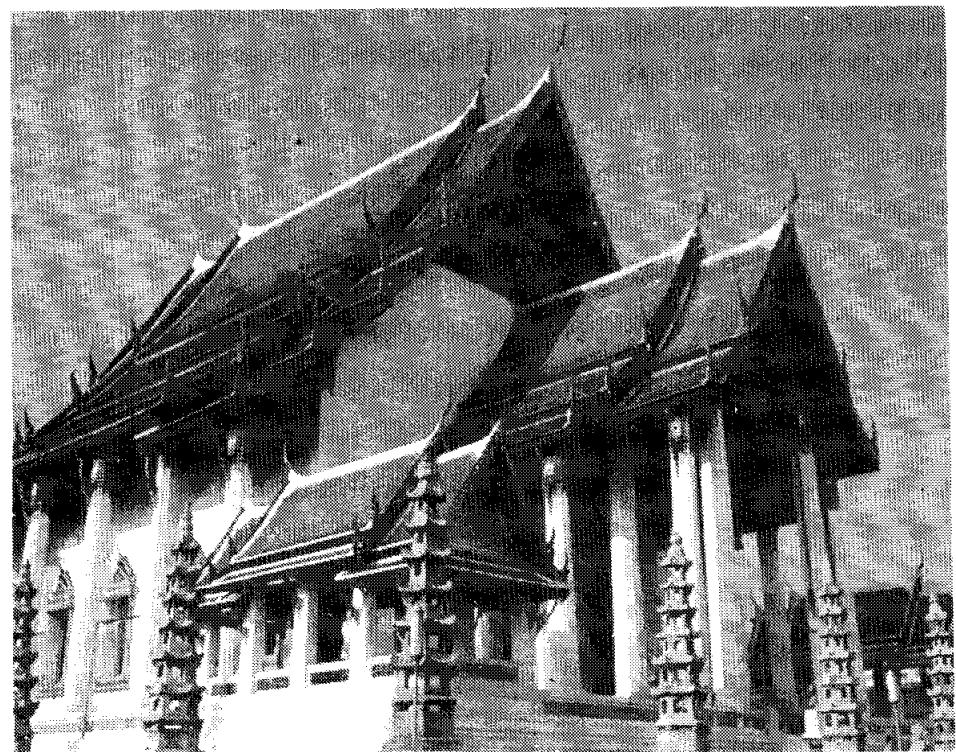
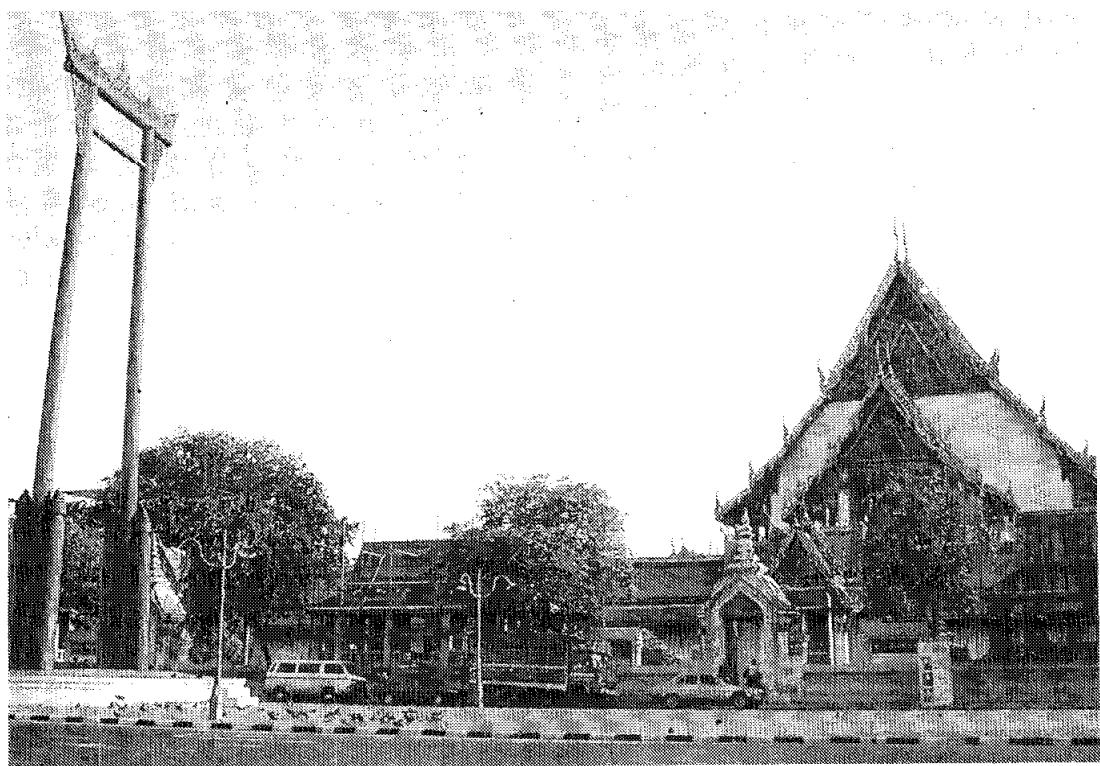
(6) พระมุจลินพฤกษ์ คือ ต้นจิกที่พระพุทธเจ้าประทับนั่งและมีฝนพรมฯลงมา 7 วัน มีพญานาคเข้ามาขนาดตัว 7 รอบ แล้วแผ่นพังพานปักคลุมพระพุทธเจ้ามิให้ลมฝนถูกต้องพระวรกาย

(7) พระราชาโยตนาพฤกษ์ คือ ต้นเกตที่พระพุทธเจ้าประทับนั่งเสวยวิมุติสุข

พระบรมราชนูสารีย์ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอันนันทมหิดล ตั้งอยู่ในพระบรมราชวิหารด้านทิศตะวันตกเฉียงเหนือ เป็นพระรูปหล่อขนาดเท่าพระองค์จริง ประทับยืนในฉลองพระองค์ชุดจอมทัพ สร้างในปี พ.ศ. 2516 สิ่งก่อสร้างอื่น ๆ

ศาลาออย อยู่ชิดแนวกำแพงด้านเสากิงช้า หน้าพระวิหารมี 4 หลัง สร้างในสมัยรัชกาลที่ 4 เดิมใช้เป็นที่ประทับของพระเจ้าแผ่นดินและพระบรมวงศานุวงศ์ กอดพระเนตรการโลลีชิงช้าและใช้เป็นศาลาเปลื้องเครื่องด้วย

ศาลาราย อยู่ทางด้านใต้พระอุโบสถ มี 4 หลัง ภายในมีแผ่นศิลาสลักภาพชាតกและมีสุภาษณ์อธิบายชាតก

พระวิหารที่ใหญ่ที่สุด

วัดราชนัดดารามมหาวิหาร

พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 3 ทรงโปรดให้สร้างวัด 2 วัด คือ วัดเทพธิดาราม พระราชทานแก่ส่วนเดิมของเจ้าลูกເອ ກรมมีนอปสรสุดา และวัดราชนัดดาaram พระราชทานแก่ส่วนเดิมของเจ้าหลานເອ ພຣອງຄเจ້າສົມນສັວັນນາວີ ซึ่งต่อมาได้เป็นพระมเหสีในรัชกาลที่ 4 วัดเทพธิดารามเป็นวัดที่สร้างขึ้นตามตำราว่าด้วยประเพณีการสร้างวัดไทยโบราณทุกประการ

สิ่งที่ควรชมภายในวัด

พระอุโบสถ งดงามด้วยสถาปัตยกรรมแบบไทยประเพณี หลังคา 3 ชั้น ลดหลั่น มีช่อฟ้าใบระกา ทางหลัง เสาเป็นสี่เหลี่ยมทึบตันไม่มีบัวหัวเสา เป็นที่ประดิษฐานพระพุทธเศรษฐามุนี ภายในพระอุโบสถมีจิตกรรมฝาผนังเขียนเป็นเรื่องไตรภูมิมีภาพเชาพระสุเมรุ ภาพเทวadalic อพระอาทิตย์และพระจันทร์ ชักรถอยู่ในวงกลมเวียนรอบเชาพระสุเมรุ

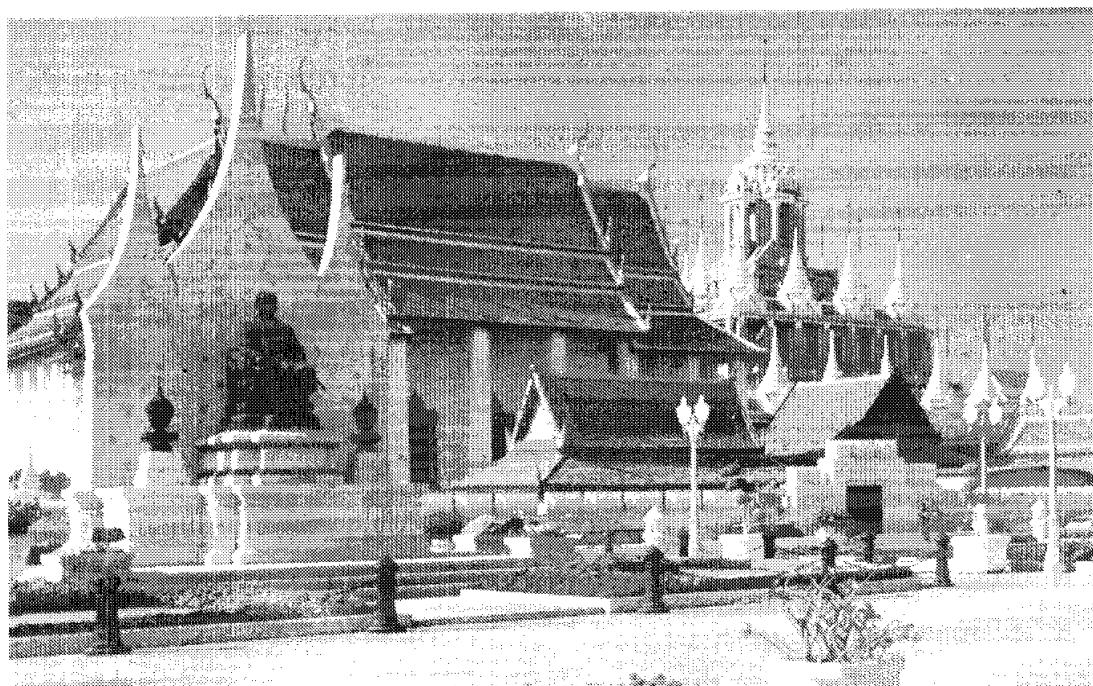
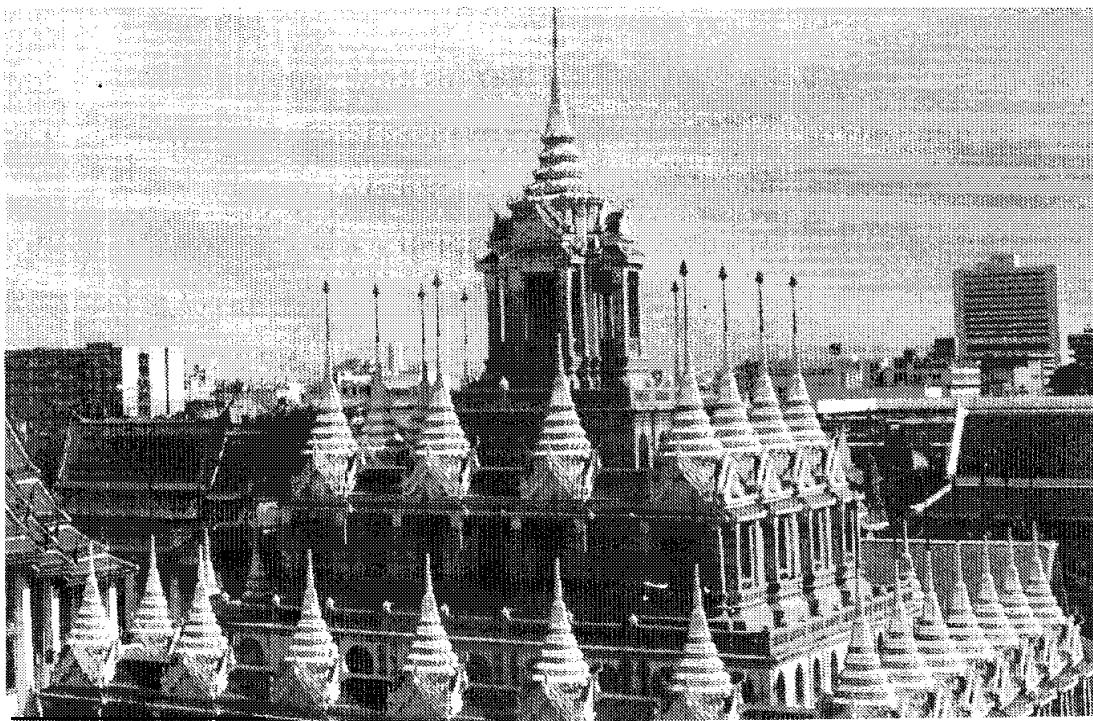
โโลหะปราสาท ตั้งอยู่ด้านหลังของพระอุโบสถ เป็นจุดเด่นที่น่าสนใจที่สุด ของวัด สร้างตามพระราชดำริของรัชกาลที่ 3 ซึ่งทรงมีพระราชประสงค์จะสร้างขึ้น เปเล็กแทนพระเจดีย์ทั่วไป โโลหะปราสาทองคนี้ถือเป็นโโลหะปราสาทแห่งที่ 3 ของโลก และแตกต่างจากที่อื่นคือสร้างแทนพระเจดีย์มิได้สร้างเพื่อเป็นที่อยู่ของพระสงฆ์

โโลหะปราสาทหลังแรกที่สร้างในสมัยพุทธกาล มีลักษณะเป็นอาคารสูง 2 ชั้น หลังคาหุ้มทองคำประดับอัญมณีมีห้องหมอด 1000 ห้อง นางวิสาขามหาอุบาลิกาเป็นผู้สร้างอุทิศถวายเพื่อเป็นที่อาศัยของพระสงฆ์

โโลหะปราสาทหลังที่ 2 สร้างใน lorsque ลังกา โดยพระเจ้าทุภูรุคามณีเมืองอนุราธปุระ สูง 9 ชั้น ยอดหุ้มด้วยทองแดงประดับอัญมณีเพื่อให้พระสงฆ์อยู่ตามสมณะศักดิ์

โโลหะปราสาทหลังที่ 3 วัดราชนัดดาaramมหาวิหาร มีลักษณะเป็นอาคารสูง 4 ชั้น มียอดห้งสิน 37 ยอด ซึ่งตรงกับโพธิ์ปักขิยะธรรม 37 อันหมายถึงธรรม 37 ประการแห่งการบรรลุโพธิญาณ เป็นสถาปัตยกรรมที่มียอดแหลมหุ้มด้วยทองแดง เป็นที่ประดิษฐานของพระพุทธรูป

พลับพลามหาเจษฎาบดินทร์ เป็นพลับพลาสำหรับต้อนรับพระราชอาคันตุกะ ด้านหน้าของพลับพลาประดิษฐานพระราชนูสາรีของพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 3

อนุสาวรีย์ชากลที่ 3 พระอุโบสถ และโลหะปราสาท

วัดเบญจมบพิตรดุสิตวนาราม

วัดเบญจมบพิตรดุสิตวนาราม ตั้งอยู่ริมคลองเปรมประชากร ระหว่างถนนครือยุธยาและถนนพิษณุโลก เป็นวัดไทยที่งดงามที่สุดวัดหนึ่ง ซึ่งพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวโปรดฯ ให้สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมพระยานริศราธิราชเป็นสถาปนิกออกแบบพระอุโบสถและวังแผนผังพระอาราม

บริเวณนี้เดิมมีวัดโบราณชื่อ “วัดแหลม” หรือ “วัดไทรทอง” ปรากภูมิ และได้รับการบูรณะปฏิสังขรณ์ในรัชกาลที่ 3 สืบเนื่องมาจากการเจ้าอนุวงศ์ผู้ครองนครเวียงจันทร์ได้ตั้งตนเป็นกบฏยกทัพผ่านเข้ามาถึงเมืองคราชลีมามุ่งหน้าสู่กรุงเทพฯ พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว จึงโปรดฯ ให้วางแนวต้านทานป้องกันพระนคร โดยมีพระเจ้าบรมวงศ์เรอกรุงพุระพิพิธโกคุภเนนทร์ พระเจ้าบรมวงศ์เรอกรุงพุระพิพิธโกคุภเนนทร์ ทรงชักชวนพระอนุชาและพระชนิษฐาร่วมพระมารดาอีก 4 พระองค์ปฏิสังขรณ์และสร้างพระเจดีย์ขึ้น 5 องค์ เรียงรายหน้าวัดเป็นอนุสรณ์ถึงเจ้านาย 5 พระองค์ที่ทรงร่วมในการปฏิสังขรณ์ ภายหลังรัชกาลที่ 4 ได้พระราชทานนามวัดเสียใหม่ว่า “วัดเบญจบพิตร” หมายถึง วัดของเจ้านาย 5 พระองค์

ต่อมาใน พ.ศ. 2441 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวโปรดฯ ให้สร้างสวนดุสิตเป็นที่ประทับสำราญพระราชวิริยบดี ในการสร้างสวนดุสิตนี้ต้องรื้อวัดเดิมที่มีอยู่ 2 วัด คือ วัดดุสิตและวัดร้างไม่ปราภูชื่ออีกวัดหนึ่ง เพื่อเอาพื้นที่ไปสร้างพลับพลาและถนนจึงทรงกระทำ “ผาติกรรม” คือ สร้างวัดทดแทนให้ใหม่ โดยทรงเลือกเอาวัดเบญจบพิตรซึ่งเป็นวัดเล็กอยู่ใกล้สวนดุสิต มาสร้างเป็นวัดใหม่ให้มีขนาดใหญ่และสวยงามเป็นพิเศษ พระราชทานนามไว้ว่า “วัดเบญจมบพิตร” หมายถึง “วัดของพระเจ้าแผ่นดินองค์ที่ 5” ต่อมาภายหลังได้พระราชทานนามเพิ่มเติมเป็น “วัดเบญจมบพิตรดุสิตวนาราม”

การก่อสร้างวัดเบญจมบพิตร เริ่มขึ้นปี พ.ศ. 2442 โปรดฯ ให้สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมพระยานริศราธิราชเป็นช่างออกแบบและควบคุมงานศิลป์โดยใช้แบบไทยโบราณทั้งหมด และให้พระยาราชสังคม (กร วงศ์สกุล) เป็นช่างก่อสร้าง โปรดฯ ให้วางแผนผังการก่อสร้างให้เป็นระเบียบเรียบร้อยและรื้อถอนสิ่งก่อสร้างเดิมรวมทั้งพระเจดีย์ 5 องค์ ที่เจ้านาย 5 พระองค์ทรงสร้างไว้ แบ่งเขตวัดออกเป็น 2 เขต

คือเขตพุทธวาราส กับเขตสังฆาวาส โดยมีแนวคลองเล็ก ๆ คั่นกลาง และมีสะพาน 3 สะพาน เชื่อมต่อได้แก่ สะพานพระรูป สะพานถ้วย และสะพานงา

สิ่งที่ควรชมภายในวัด

เขตพุทธวาราส

พระอุโบสถ เป็นประธานของวัดและเป็นส่วนที่เด่นที่สุดของวัด สร้างด้วยหินอ่อนอย่างดงามตามแบบสถาปัตยกรรมไทย เป็นอาคารจตุรมุขมุงด้วยกระเบื้องกาบ เป็นสถาปัตยกรรมแบบลีลาภท้อนแสงเป็นประกาย ชายคาประตับกระจังมีลายเทพพนมประตับช่อฟ้าในระกาและทางหนึ่ง ลงรักปิดทอง

หน้าบันด้านหน้าผู้กล่าวประธานรายผู้ทรงครุฑ ดูดมาจากการลัษณะ “พระครุฑฟ้าห์”

หน้าบันด้านหลัง เป็นลายอุณาโลมอยู่ในบุษบก ดูดมาจากการลัษณะ “มหาโ่องการ”

หน้าบันด้านเหนือ ผู้กล่าวเป็นรูปปั้นไอยราพตบนหลังมีบุษบก ดูดมาจากการลัษณะ “ไอยราพต”

หน้าบันด้านใต้ ผู้กล่าวเป็นรูปจักรรถ ดูดมาจากการลัษณะ “จักรรถ”

ผนังด้านนอก ประกอบด้วย แผ่นหินอ่อนเสี้ยว ภายใต้หินอ่อนตัดประกอบกันเป็นส่วนต่าง ๆ พื้นพระอุโบสถยกพื้นสูงปูด้วยกระเบื้องหินอ่อนตัดประกอบขึ้นเป็นลวดลายสอดสี

ชุมประดุจ ทำเป็นเรือนแก้ว เสาบัวย้อมน้ำ บานประดุจด้านนอกเป็นภาพมนูรูปเทวดาในอิฐประดิษฐ์และครุขังล่องค์

ชุมหน้าต่าง ทำกรอบเป็นชุมเรือนแก้ว ฐานสิงห์ บานหน้าต่างด้านนอกเป็นภาพมนูรูปมารแบบ เหนือกรอบหน้าต่างประตับด้วยกระจกสีเป็นลายไทย มีเทพพนมอยู่ตรงกลาง ช่องกระจกสีน้ำเงินประดิษฐ์เจ้าจุลจักรพงษ์ ทรงพระศรัทธาสั่งทำมาจากเมืองฟลอเรนซ์ประเทศอิตาลี งดงามยิ่งนัก

ชุมคุหาภัยในพระอุโบสถ มีทั้งหมด 8 ชุม จะเป็นช่องมีภาพเขียนสีมหาสูปที่สำคัญในประเทศไทย ได้แก่ พระปฐมเจดีย์เมืองนครปฐม พระมหาธาตุเมืองยะไข้ (ลพบุรี) พระธาตุพนมเมืองนครพนม พระธาตุหริภุญชัยเมืองลำพูน พระ

บรมราชูเมืองนครศรีธรรมราช พระศรีมหาราช บรมราชูเมืองเชียง (สุขทัย) พระมหาตุวัดชั้งล้อมเมืองศรีสัชนาลัย (สุขทัย) และพระเจดีย์ชัยมงคลพระนครศรีอยุธยา

พระประอาน จำลองมาจากพระพุทธชินราช วัดพระศรีมหาราชบรมราชูเมืองพิษณุโลก เป็นพระพุทธรูปหล่อด้วยทองสัมฤทธิ์ ปางมารวิชัย หน้าตักกว้าง ๕ ศอก คือ ๕ นิ้วเศษ (๒.๙๐ เมตร) พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงประกอบพระราชนิพิธ์ ผสมทองและเททองลงในพิมพ์พระพุทธชินราชองค์จำลองที่วัดพระศรีมหาราชบรมราชูเมืองพิษณุโลก เมื่อ พ.ศ. ๒๔๔๔ เมื่อหล่อเสร็จได้อัญเชิญลงเรื่อมาตักแต่งให้ดงามที่โรงหล่อทหารเรือ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จไปทรงปิดทอง เบิกพระเนตร และทรงติดอุณาโลมทองคำประดับเพชรด้วยพระองค์เอง แล้วอัญเชิญมาประดิษฐานเป็นพระประธานในพระอุโบสถ

ต่อมาธากาลที่ ๖ โปรดฯ ให้สร้างเรือนแก้วถวายแด่องค์พระพุทธรูป และธากาลที่ ๗ โปรดฯ ให้แก้ไขใหม่จనสภานาดังที่เห็นอยู่ในปัจจุบัน

พ.ศ. ๒๔๕๔ หลังจากถวายพระเพลิงพระบรมศพรชากาลที่ ๕ แล้ว พระบาทสมเด็จพระเมภูมิเกล้าเจ้าอยู่หัว โปรดฯ ให้อัญเชิญพระบรมราชสิริรัชการมาบรรจุไว้ที่พระพุทธอสาน์ของพระประธาน

สิงห์ทวารบาน เป็นสิงห์สลักจากหินอ่อนงดงามมาก ตั้งอยู่หน้าประตูพระอุโบสถทางด้านหน้าและด้านหลังด้านละคู่ เป็นสิงห์แบบขอมที่มีรูปร่างคล้ายกับสิงห์หล่อด้วยโลหะที่หน้าพระอุโบสถวัดพระศรีรัตนศาสดาราม

ใบเสมา ใบเสมาวัดนี้แปลงกว่าวัดอื่น ๆ ไม่ได้สร้างเป็นชุมสีมาอยู่ที่มุนรอบพระอุโบสถ แต่สร้างเป็นเสาเม็ดฐูปดอกบัวตูมที่มุนกำแพงแก้วด้านหน้าพระอุโบสถ ๒ แห่ง และสลักแผ่นหินเป็นลายอธรรมจักร ปูไว้ที่ลานพระระเบียงด้านหลังพระอุโบสถอีก ๒ แห่ง

พระระเบียง สร้างต่อจากมุขพระอุโบสถด้านทิศใต้ โอบล้อมลานหลังพระอุโบสถมาจดมุขด้านทิศเหนือ ภายใต้หลังคาดีวยกันตลอด ตามหน้าบันพระระเบียง จำหลักลายรูปตราประจำพระองค์ต่าง ๆ ตั้งต้นจากขามมือของพระอุโบสถแล้ววนขวางตามพระระเบียงจะพบตราประจำพระองค์ตามลำดับดังนี้

- ตราราชสีห์ ประจำพระองค์ไทย
- ตราพระยมขี่สิงห์ ประจำพระองค์ครบาล

- ตราพระสุริยมณฑล (ไหหลวง) ประจำกระทรวงการคลังมหาสมบัติ
- ตราพระเพลิงทรงระมาด ประจำกระทรวงธรรมการ
- ตราบัวแก้ว ประจำกระทรวงต่างประเทศ
- ตราพระพิรุณทรงนาค ประจำกระทรวงเกษตรอธิการ
- ตราพระรามทรงรถ ประจำกระทรวงโยธาธิการ
- ตราจันทร์ทรงนล ประจำกระทรวงยุติธรรม
- ตราพระรามทรงยักษ์ ประจำกระทรวงวัง
- ตราคชลีห์ ประจำกระทรวงกลาโหม

ภายในพระระเบียงเป็นที่ประดิษฐานพระพุทธอรูปสมัยต่าง ๆ นับตั้งแต่พระพุทธอรูปสมัยโบราณจนถึงพระพุทธอรูปที่หล่อขึ้นใหม่มีขนาดใกล้เคียงกันและล้วนคงงามรวม 52 องค์

ที่ชุมพระระเบียงด้านนอก ๔ ชุมประดิษฐานพระพุทธอรูปปืนขนาดใหญ่สร้างด้วยศิลาชุ่มละ 1 องค์

พระครึมมหาโพธี ถือเป็นบริโภคเจดีย์ของวัด แทนพระสถูปเจดีย์ต่าง ๆ พระครึมมหาโพธิดันนี้ สมเด็จกรมพระยาดำรงราชานุภาพทรงเชิญมาจากพุทธคยา มาวายพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงโปรดฯ ให้ปลูกไว้ที่วัดบนเกาะสีชัง ครั้นแตกหน่อจึงขุดมาบذرุ่งไว้ที่สวนดุสิต ปี พ.ศ. ๒๔๔๓ ทรงนำต้นพระครึมมหาโพธิ์มาปลูกบริเวณด้านหลังพระอุโบสถ

เขตสังฆาราม

พระที่นั่งทรงธรรม เป็นอาคาร 2 ชั้น ก่ออิฐถือปูน หลังคามีมุขประเจิดทางด้านหน้าและด้านหลัง หน้าบันมุขประเจิดจำหลักตราประจำตำแหน่ง สมเด็จเจ้าฟ้ามหาชิรุณหิศสยามมกุฎราชกุมาร หน้าบันด้านทิศเหนือและทิศใต้สลักเป็นรูปพระพุทธประวัติ

พระที่นั่งองค์นี้สมเด็จพระพันวัสสาอัยยิกาเจ้า (สมเด็จพระนางเจ้าสัววังวัดนา) ทรงสร้างอุทิศแด่สมเด็จเจ้าฟ้ามหาชิรุณหิศสยามมกุฎราชกุมาร ซึ่งทิวงคตก่อนที่จะได้เสวยราชสมบัติเมื่อ พ.ศ. ๒๔๔๕ ต่อมาใช้เป็นที่ตั้งพระศพของพระบรมวงศานุวงศ์และศพบุคคลสำคัญ

ศาลาสีสมเด็จ เป็นศาลาจตุรมุข อัญญาณหน้าพระที่นั่งทรงพนวช หน้าบันมีตราประจำพระองค์ในสีสมเด็จ ซึ่งเป็นพระราชโอรสและพระราชอิດานพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระเทพศิรินทราบราชนี คือ

- พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
- สมเด็จพระเจ้าน้องยาเธอ เจ้าฟ้าจันทร์มณฑลสกุณภวติ กรมหลวง

วิสุทธิกษัตริย์

- สมเด็จพระเจ้าน้องยาเธอ เจ้าฟ้าจัตุรนต์รัศมี กรมพระยาจักรพรรดิ์ พงษ์
- สมเด็จพระเจ้าน้องยาเธอ เจ้าฟ้าภาณุรังษีสว่างวงศ์ กรมพระยาภาณุพันธุวงศ์วรวิหาร

เดิมทรงสร้างเพื่อเป็นที่พักของพระสงฆ์ ปัจจุบันเป็นที่เก็บกล่องเชกคือกล่องยาวแบบทางเหนือ ซึ่งยาว 5.32 เมตร ทำด้วยไม้ประดู่ทั้งท่อน

หมู่พระที่นั่งทรงพนวช เป็นหมู่พระที่นั่ง 4 หลัง มีชาลาเชื่อมต่อถึงกันแต่เดิมเป็นหมู่พระที่นั่งในพระบรมมหาราชวัง ซึ่งพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเคยประทับในขณะทรงพนวชเป็นพระกิษณะ และโปรดฯ ให้รื้อมาสร้างขึ้นตามรูปเดิมที่วัดแห่งนี้เพื่อจัดเป็นกุฎิเจ้าอาวาส ปัจจุบันทางวัดได้ดูแลรักษาไว้และเปิดให้ประชาชนเข้าชมได้เฉพาะหลังที่อยู่ด้านหน้า ซึ่งมีลิ้งที่น่าชมคือ

- บานประตูหน้าต่าง เชียนลายรดน้ำเป็นเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ๕ ประเภท เรียงตามลำดับจากชั้นสูงสุด คือ นพรัตน์ราชวราภรณ์ มหาจักรีบรมราชวงศ์ ปฐมจุลจอมเกล้าประทานภรณ์ช้างเผือก และประทานภรณ์เมืองกุญแจไทย

- ภาพเชียนสี แสดงเหตุการณ์สำคัญในสมัยรัชกาลที่ ๕
- พระบรมฉายาลักษณ์ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อคราวทรงพนวช

- พระแท่นที่บรรทมเมื่อคราวทรงพนวช

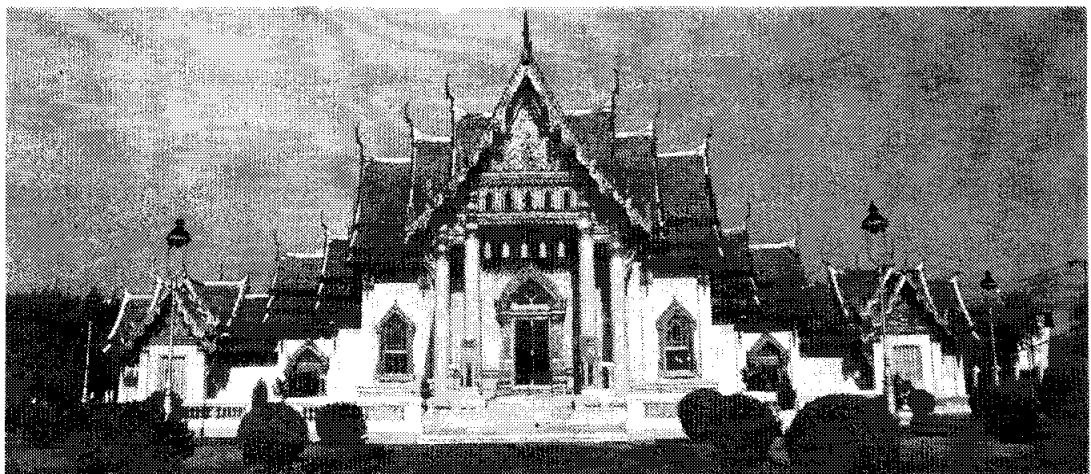
หอระฟังบรรวงค์ ตั้งอยู่กลางสนามระหว่างศาลาสีสมเด็จกับพระวิหาร สมเด็จ องค์ระฟังโปรดฯ ให้นำมาจากวัดบวรสถานสุทธาวาส (วัดพระแก้ววังหน้า) เป็นระฟังที่มีเสียงกังวานໄพเราะมาก

วิหารสมเด็จ เป็นอาคารจตุรมุข สมเด็จพระนางเจ้าเสาวภาคผ่องครี พระศรีพัชรินทราราชินีนาถในรชกาลที่ 5 ทรงโปรดฯ ให้สร้างเมื่อ พ.ศ. 2445 เพื่อใช้เป็นหอธรรมของวัด ต่อมากายในห้องกลางได้ใช้เป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปที่มีผู้บูชา เกล้าฯ ถวายเมื่อคราวที่มีการเสาะหาพระพุทธรูปเพื่อมาประดิษฐานที่พระระเบียง ห้องมุข ทึ่งสองข้างตั้งตุ้มพระธรรมลายรดน้ำ

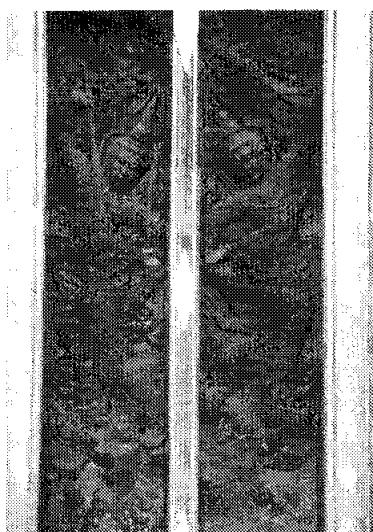
หน้าบันชั้มประดับและหน้าต่างมีพระนามกิเริย์อ "ส.พ." ของสมเด็จพระนางเจ้าเสาวภาคผ่องครี พระศรีพัชรินทราราชินีนาถ ส่วนตัวบานเขียนลายก้านขด

มุขเด็ดด้านหน้าพระวิหาร ประดิษฐาน "พระฝาง" ซึ่งเป็นพระพุทธรูป ทรงเครื่องปางมารวิชัย เดิมอยู่ที่วัดพระฝาง จังหวัดอุตรดิตถ์

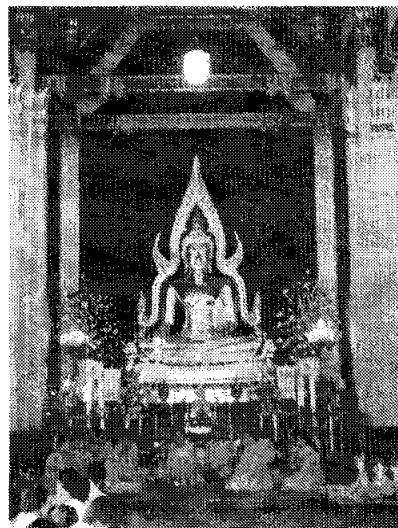
ตรงบันไดมีรูปหล่อลิงห์แบบไทยตั้งอยู่คู่หนึ่ง

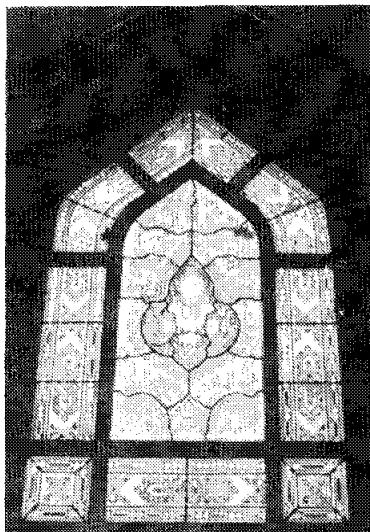
พระอุโบสถ

รูปสำหรับนบานป่าตู้

พระพุทธชินราชจำลอง

กระจกสีรูปเทพพนม

วัดราชบพิธสถิตมหาสีมาราม

พระบาทสมเด็จพระปุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวโปรดฯ ให้สร้างขึ้นเพื่อเป็นวัดประจำรัชกาล ตามพระราชประเพณี ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในราชวงศ์จักรี พระองค์ก่อน ๆ ทุกพระองค์ จะทรงสร้างวัดประจำรัชกาลเสมอมา

วัดราชบพิธสถิตมหาสีมาราม เริ่มสร้างเมื่อ พ.ศ. 2412 บนพื้นที่ฝั่งคลองหลอดตรงข้ามกับวัดราชประดิษฐ์สถิตมหาสีมาราม (อยู่ทางด้านทิศใต้ของกระทรวงมหาดไทย) ทรงมีพระราชประสังค์จะสร้างเจริญรอยวัดราชประดิษฐ์สถิตมหาสีมารามซึ่งเป็นวัดประจำรัชกาลพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวสมเด็จพระราชบิดา มีการผูกพัทธสีมาทำนองเดียวกันคือปักหลักสีมาศิลาไว้บนกำแพงชั้นนอก แทนที่จะปักกรอบพระอุโบสถเหมือนวัดอื่น ๆ ทั่วไป และทรงอุทิศถวายเป็นวัดสำหรับพระสงฆ์ฝ่ายธรรมยุติกนิกาย เช่นเดียวกับวัดราชประดิษฐ์สถิตมหาสีมาราม

จุดเด่นของวัดอยู่ที่กลุ่มอาคารสิ่งก่อสร้างนับแต่พระอุโบสถ พระวิหาร พระเจดีย์ พระระเบียงและศาลา จะตั้งรวมกันอยู่บนฐานใหญ่ที่ยกสูงกว่าพื้นปกติ มีกำแพงแก้วล้อมโดยรอบ การก่อสร้างพระอุโบสถและพระวิหารจะมีลักษณะภายนอกเป็นสถาปัตยกรรมไทยที่งดงามส่วนภายในจะตกแต่งแบบตะวันตก ด้วยเป็นวัดที่สร้างตามพระราชประสังค์ที่จะให้การสถานต่าง ๆ ภายในวัดมีความปราณีตสวยงามเป็นพิเศษสมกับเป็นวัดประจำรัชกาล จึงใช้เวลาการก่อสร้างนานกว่า 20 ปี จึงแล้วเสร็จ อาคารสิ่งก่อสร้างในวัดล้วนประดับด้วยกระเบื้องเคลือบลายเบญจรงค์ที่ออกแบบแล้วส่งไปทำมาจากประเทศจีน ดูแพรวพราวตระการตาไปทั่ววัด บริเวณวัดแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ เขตพุทธาวاس เขตสังฆาวاس และเขตสุสานหลวง

สิ่งที่ควรชมภายในวัด

เขตพุทธาวاس

กำหนดให้พระเจดีย์เป็นประธานของวัด ประกอบด้วยพระอุโบสถ พระวิหาร วิหารทิศ พระระเบียง และศาลาราย โดยมีกำแพงแก้วล้อมรอบบนฐานใหญ่ พระอุโบสถ เป็นสถาปัตยกรรมตามศิลปะไทย หลังคาลด 2 ชั้น มีนูนเด็ด หลังคามุงด้วยกระเบื้องเคลือบสี ประดับด้วยช่อฟ้าในราก หน้าบันประดับด้วยลายปูนปั้นรูปจุลมงกุฎ บานพานแวนฟ้าตั้งอยู่เหนือหลังช้างไอยราพตเจิดเตียร์มีฉัตรพระหนานบ

ข้างล้มด้วยลายกนก ประดูและหน้าต่างประดับด้วยชั้มยอดมงกุฎปูนเป็นปิดทองประดับกระจกใส ฝาผนังด้านนอกพระอุโบสถประดับด้วยกระเบื้องเคลือบลายเบญจรงค์ แต่ภายในพระอุโบสถจะตกแต่งแบบตะวันตกเป็นส่วนใหญ่สมพسانศิลปะไทยบาง ดูคล้ายกับพระที่นั่งแห่งหนึ่งในพระราชวังเวร์ชายประเทกฝรั่งเศส

บานประดูหน้าต่างพระอุโบสถ ทุกบานประดับมุกเป็นลายเครื่องราชอิริยาภรณ์ 5 ประเกท เรียงตามคอกดีจากบนลงล่างดังนี้ นพรัตนราชวราภรณ์ มหาจักรีบรมราชวงศ์ ปฐมจุลจอมเกล้า ประมาณการณ์ช้างเผือก และประมาณการณ์มงกุฎไทย บานประดูและหน้าต่างประดับมุกของพระอุโบสถ ถือเป็นศิลปะชั้นเอกชั้นหนึ่งของสมัยรัตนโกสินทร์ เป็นฝีพระหัตถ์ของพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหมื่นทิวกรวงศ์ประวัติเจ้ากรมช้างมุก เดิมเป็นบานพระทวารและบานพระแกลของพระพุทธประงค์ปราสาท (ปราสาทพระเทพบิดร) ภายหลังถูกไฟไหม้บางส่วนเมื่อมีการซ่อมพระพุทธประงค์ใหม่ได้เปลี่ยนไปใช้บานพระทวารและพระแกลลายทรงพุ่มข้าวบิณฑ์พระบานประดูและหน้าต่างของเดิมเหลือไม่ครบบานเหมือนเดิม จึงโปรดให้นำมาใช้เป็นบานประดูหน้าต่างพระอุโบสถวัดราชบพิธ

พระประธานในพระอุโบสถ มีพระนามว่า “พระพุทธอังคีรส” เป็นพระพุทธอรูปปางสมารีขัดสมาธิราบหน้าตักกว้าง 2 ศอก เป็นพระพุทธอรูปที่หล่อขึ้นตามพระราชนิริยของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 4 ที่จะให้ส่วนสัดใกล้เคียงกับพระพุทธเจ้ามากที่สุด คือ มีขนาดเท่ากับพระพุทธองค์ที่แท้จริง ทรงจีวรมีกีลับอย่างที่จะเป็นและไม่มีพระเกตุมาลา พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้พระราชนิริยของทรงที่ใช้แต่งพระองค์เมื่อทรงพระเยวรุ่มนักษ 180 บาท กะไหล่หั้งองค์ และอีก 48 บาท กะไหล่ฐานบลลังก์ และโปรดฯ ให้อัญเชิญมาเป็นพระประธานในพระอุโบสถ ประดิษฐานอยู่บนแท่นหินอ่อนจากประเทศอิตาลี เนื้อบนพระพุทธอรูปมีเศวตฉัตรซึ่งเดิมเป็นเศวตฉัตรที่ใช้กันพระโคศพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ฐานชุกชีหินอ่อนได้บรรจุพระบรมราชสริริย์การของพระบาทสมเด็จพระปักเกล้าเจ้าอยู่หัว

เบื้องหน้าพระพุทธอังคีรส มีพระพุทธอรูปขนาดเล็กองค์หนึ่ง คือ “พระนิรันตราย” เป็นพระพุทธอรูปปางสมารีขัดสมาธิเพชร หน้าตักกว้าง 5 นิ้วครึ่ง หล่อด้วย

สัมฤทธิ์กະໄລທອງ มีเรือนแก้วเป็นพุ่มมหาโพธิ์ ยอดเรือนแก้วมีรูปพระมหา מגหนู รัชกาลที่ 4 ทรงคิดแบบและโปรดให้หล่อพระราชทานแก่พระอ威名ในคณะสงฆ์ฝ่ายธรรมยุต แต่องค์ที่ได้พระราชทานมาที่วัดนี้ถูกคนร้ายลักไปทางวัดจึงจำลองขึ้นใหม่

พระเจดีย์ ตั้งอยู่ระหว่างพระอุโบสถและพระวิหาร เป็นเจดีย์แบบลังกา ทรงกลมสูง 43 เมตรประดับด้วยกระเบื้องเคลือบลายเบญจรงค์ตั้งแต่ฐานจนถึงยอด

ฐานล่างของพระเจดีย์มีชั้นประดิษฐานพระพุทธรูปปางต่าง ๆ อยู่โดยรอบรวม 14 ชั้น เฉพาะชั้นตรงพระวิหารทิศด้านตะวันตกนั้นได้ประดิษฐานพระรูปหล่อของพระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหลวงชินวรสิริวัฒน์สมเด็จพระสังฆราชเจ้าผู้ทรงเป็นเจ้าอาวาสองค์ที่ 2 แห่งพระอารามนี้

ภายในห้องมีทางขึ้นไปบนชานชั้นบนซึ่งมีลูกกรงกันเดินได้รอบองค์เจดีย์ ภายในองค์พระเจดีย์มีพระพุทธรูปนาคปรกหินรายสมัยพับบุรีประดิษฐานอยู่ 4 องค์ และมีช่องประดิษฐานพระพุทธรูปขนาดเล็กไว้อีก ส่วนบนยอดพระเจดีย์บรรจุพระบรมสารีริกธาตุ

พระวิหาร ตั้งอยู่ด้านใต้ตระหง่านพระอุโบสถ ลักษณะรูปทรงและการตกแต่งคล้ายกับพระอุโบสถ ด้านกันที่บานประตูและหน้าต่างเป็นไม้แกะสลักลายเครื่องราชอิสริยาภรณ์ มีได้ประดับมุกเหมือนบานประตูหน้าต่างของพระอุโบสถ และภายในพระวิหารจะตบแต่งน้อยกว่าพระอุโบสถ

ภายในพระวิหาร มีพระพุทธรูปหลายองค์ต่างแบบต่างสมัยกัน องค์ใหญ่เป็นพระปางมารวิชัยซึ่งชื่อมขึ้นใหม่ ประดิษฐานอยู่บนชุดฐานที่สุดมีนามว่า “พระประทีปกรทัย” ด้านหลังชุดฐานมีตู้เก็บพระไตรปิฎกใบลาน บรรจุในหีบไม้สักเดินทอง กล่าวกันว่าเป็นพระไตรปิฎกฉบับที่ได้ทำสังคายนาขึ้นในรัชกาลที่ 1 และมีตู้เก็บเครื่องราชอิสริยยศของเจ้าอาวาสองค์ก่อน ๆ และพระสุพรรณบัตร

วิหารทิศ หรือวิหารมุข มีอยู่ 2 หลัง ตั้งอยู่บนฐานไฟที่ด้านตะวันออกและตะวันตกลักษณะรูปทรงคล้ายพระวิหารแต่ขนาดย่อมกว่า หลังคาช้อน 2 ชั้น มีช่อฟ้าใบระกา หน้าบันชั้นบนเป็นรูปประดับปูนปั้น รูปพระนารายณ์ทรงครุฑ์ ชั้นล่างรูปบุษบกบนหลังช้างไอยราพตสามเศียร ชั้มประดุจทางเข้าเป็นยอดทรงมงกุฎ บานประตูเขียนสีเป็นภาพเชี่ยวกราก

เขตสังฆาวาส

เป็นเขตภิกขุสงฆ์ อよู่ด้านหลังของวัด นอกจากจะเป็นที่ตั้งของกุฎิสงฆ์ที่แบ่งออกเป็น 3 คณะ คือ คณะนอก คณะใน และคณะกลางแล้ว ยังมีลิ่งที่น่าสนใจคือ หอระพัง ตั้งอยู่ในเขตคณะนอก เป็นหอระพังยอดซุ้มจุลมงกุฎประดับกระเบื้องลายเบญจรงค์ทั้งหมด

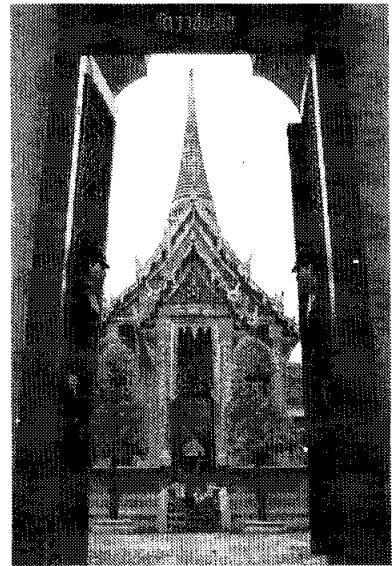
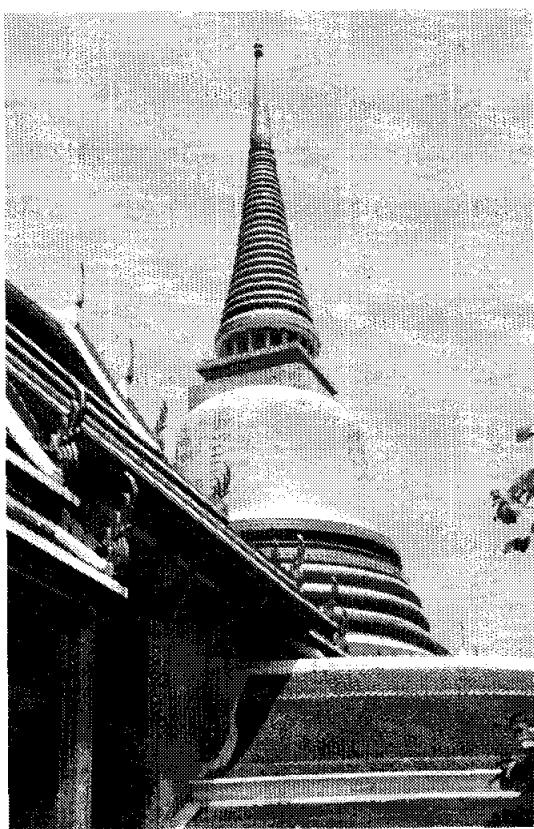
หอกลอง ตั้งอยู่ในเขตคณะใน ตัวหอสร้างแบบเดียวกับหอระพัง ต่างกันที่แขวนกลองแทนระพัง

พระตำหนักอรุณและพระตำหนักสีตลาภิรมย์ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวโปรดฯ ให้สร้างพระตำหนักในพระบรมมหาราชวัง 2 หลัง มาสร้างถวายพระ wang ขอพระราชทานค์เจ้าอรุณนิภาคุณการ เจ้าอาวาสองค์แรกและเป็นสืบต่อพระอาจารย์ของพระองค์

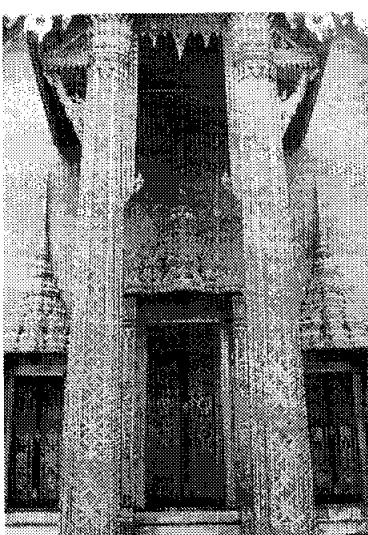
เขตสุสานหลวง

อยู่ทางด้านทิศตะวันตกของวัด เป็นที่ตั้งของหมู่อนุสาวรีย์รูปทรงต่าง ๆ ซึ่งแต่เดิมพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าโปรดฯ ให้สร้างขึ้นเพื่อบรรจุพระสรีรัชารของพระบรมราชาธิราช พระราชนคราช เจ้าจอมมารดา และพระโ/or สอดิดา อนุสาวรีย์ชุดแรกมี 4 องค์ สร้างเป็นเจดีย์สีทอง เรียงจากเหนือมาใต้พระราชาท่านไว้อวย่างไฟเราะและคล้องจองกันดังนี้ สุนันทานุสาวรีย์ รังษีวัฒนา เสาวภาคประดิษฐาน และสุขุมalien ณ ณ มิต

ต่อมาภายหลังมีการสร้างอนุสาวรีย์รูปลักษณ์ต่าง ๆ เพิ่มเติม เช่นอนุสาวรีย์รูปทรงค์ 3 ยอด รูปวิหารแบบไทย แบบฝรั่ง ฯลฯ เพื่อบรรจุพระอัฐิและพระสรีรัชารของเจ้าชายในราชสกุลที่สืบทอดเชื้อสายมาจากรัชกาลที่ 5

เจดีย์ทรงลังกาประฐานของวัด

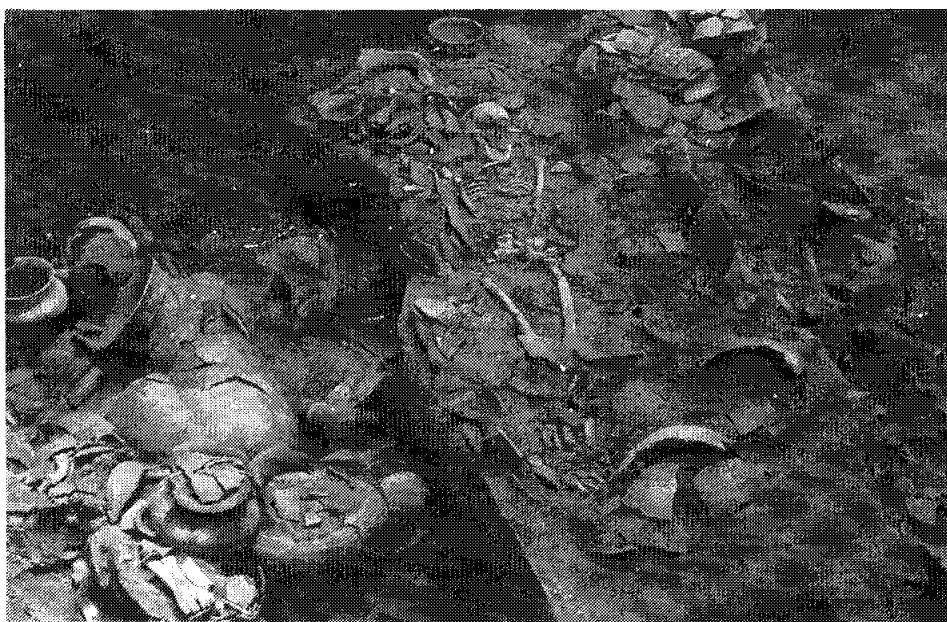
พระอุโบสถ

2.2 ແຫລ່ງໂບຮາມຄົດື

แหล่งโบราณคดีบ้านเชียง เป็นชุมชนสมัยก่อนประวัติศาสตร์ที่มีลักษณะทางวัฒนธรรมที่ยิ่งนานาที่สุด มีการขุดพบโครงกระดูกมนุษย์สมัยก่อนประวัติศาสตร์รวมทั้งภาชนะเครื่องใช้ต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะภาชนะดินเผาลายเขียนสี ซึ่งได้ผ่านการพิสูจน์ว่ามีอายุเก่าแก่หลายพันปี

ปัจจุบันแหล่งโบราณคดีบ้านเชียงอยู่ในเขตอำเภอหนองหาน จังหวัดอุดรธานี นับเป็นแหล่งโบราณคดีก่อนประวัติศาสตร์ที่มีความสำคัญในแบบເອເຊີຍຕະວັນອອກເຈິ່ງໃຫ້ ແລະໄດ້ຮັບການພິຈາລາດເລືອກຈາກອົງການຄຶກຂາວິທາຍາສົດຮະວັດນອຣມ ແຫ່ງສຫປະຈາຕີ (ຢູ່ນັສໂກ) ໃຫ້ຂຶ້ນທະເບີນໃນບັນຍຸສົມຮຽກໂລກ ເນື່ອຈາກເປັນແຫ່ງທີ່ມີຄຸນຄ່າທາງວັດນອຣມຂອງມາລົມນຸ່ງຍໍາຕີ ທີ່ສະສົມສືບທອດມາຍາວານາແລະເປັນແຫ່ງທີ່ມີໂປຣວັດຖຸອັນແສດງຖືວັດນອຣມອັນເກົ່າແກ່ ໄດ້ອ່າຍ່າງໜັດເຈນແລະສົມບູຮັນ ຮົວທັ້ນເປັນແຫ່ງວັດນອຣມ ສັງຄົມ ແລະວິວັດນາການທາງເທິດໂນໂລຢີມາກກວ່າ 5,000 ປີ

นอกจากแหล่งโบราณคดีบ้านเชียง ยังมีพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติบ้านเชียง ที่จัดแสดงนิทรรศการขั้นตอนการขุดคุ้ยทางโบราณคดี เรื่องราวและโบราณวัตถุสมัยก่อนประวัติศาสตร์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รวมทั้งการขุดค้น เครื่องมือเครื่องใช้aghan ดินเผา

2.3 อุทัยานประวัติศาสตร์

อุทยานประวัติศาสตร์ เป็นทรัพยากรเหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญทาง
ด้านการศึกษาประวัติศาสตร์ โบราณคดี และศิลปวัฒนธรรม ปัจจุบันมีอุทยานประวัติ
ศาสตร์ในภูมิภาคของประเทศไทยดังนี้

อุทายانประวัติศาสตร์สุโขทัย

อุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย ตั้งอยู่ในพื้นที่ตำบลเมืองเก่า อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย ประมาณ 12 กิโลเมตร ห่างจากตัวเมืองสุโขทัยอดีตราชธานีไทย ประกอบไปด้วยล้านที่เป็นพระราชวัง ศาสนสถานที่สำคัญต่าง ๆ โดยมีคูเมืองกำแพงเมืองล้อมรอบ และมีโบราณสถานต่าง ๆ อีกมากมายกระจายอยู่ภายนอกกำแพงเมืองทั้ง 4 ด้าน ท่ามกลางป่าเข้าและธรรมชาติ โดยมีสถานที่ท่องเที่ยวสนใจดังนี้

วัดตระพังเงิน เป็นโบราณสถานทางทิศตะวันตกของวัดมหาธาตุ เจดีย์ประรานของวัดเป็นทรงพุ่มข้าวบิณฑ์ ด้านหนีเป็นเจดีย์ทรงวิมาน กลางตระพังมี เกาะขนาดเล็กเป็นที่ตั้งของอุโบสถ

วัดสรศรี ตั้งอยู่บนเกาะกลางแม่น้ำพังตะawan ภายในวัดมีเจดีย์ทรงระฆังเป็นประժาน ด้านหน้าเป็นวิหารขนาดใหญ่ประดิษฐานพระพุทธรูปปางมารวิชัย ทางทิศใต้เป็นเจดีย์ทรงระฆังมีชื่อว่า “พระพุทธรูปอยู่ทั้ง 4 ทิศ” ทิศตะวันออกของเจดีย์ประժานมีอุโบสถบนเกาะกลางน้ำ แสดงถึงการใช้น้ำเป็นเครื่องบอกราชศักดิ์สิทธิ์ที่เรียกว่า “อุทก เชปสีมา”

ศาลตามมาดง เป็นอาคารหลังเดียว ก่อสร้างด้วยศิลาแลง ส่วนยอดหักพังไปแล้ว รูปแบบทางสถาปัตยกรรมและประติมกรรมที่พบบริเวณนี้ทำให้สันนิษฐานว่า เดิมคงเป็นเทวลัยในศาสนาอินดู มีลักษณะของศิลปกรรมขอมแบบครัวด ซึ่งมีอายุอยู่ในราชพุทธศตวรรษที่ 17 ดังนั้นศาลตามมาดงอาจจับได้ว่าเป็นโบราณสถานที่เก่าแก่ที่สุดในเมืองสโขทัย

วัดพระพายหลวง เป็นกลุ่มโบราณสถานขนาดใหญ่ที่กำแพงเมืองด้านทิศเหนือ แผนผังบริเวณวัดเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า มีคูน้ำล้อมรอบ 3 ชั้น สิ่งก่อสร้างสำคัญในวัดได้แก่พระปรางค์ 3 องค์ ตึ้งเรียงกันในแนวเหนือ-ใต้ บจจุบันชำรุดเหลือเฉพาะองค์ทิศเหนือที่ยังคงอยู่ ลักษณะพระปรางค์เป็นสถาปัตยกรรมที่รับรูป

แบบมาจากการศึกษาเชิงลึกในชุมชนที่มีความหลากหลายทางภูมิศาสตร์และวัฒนธรรม ต่อเนื่องกัน การรับรู้ความต้องการของชุมชนที่ต้องการเปลี่ยนแปลงไปตามความเชื่อใหม่ และมีการสร้างอาคารเพิ่มเติมไปทางตะวันออกซึ่งได้แก่ เจดีย์สีเหลือง และมนต์ปะประสีอิริยาบถ

วัดศรีชุม ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของเมืองสุโขทัย ห่างวัดพระพายหลวงประมาณ 800 เมตร ภายในวัดประกอบด้วย มนต์ปะขนาดใหญ่ประดิษฐานประพุทธรูปปางมารวิชัย ซึ่งอาจจะเป็น “พระอุจนา” ตามที่กล่าวถึงในศิลาจารึกหลักที่ 1 ลักษณะทางสถาปัตยกรรมที่น่าสนใจคือ ผนังมนต์ปะด้านทิศใต้เป็นอุโมงค์ซึ่งเดินประดับด้วยแผ่นหินลักษณะเรื่องชาดก พืบประมาณ 50 แผ่น แต่ละแผ่นมีจารึกกำกับช่องทางเดินนี้สามารถเข้าไปถึงหลังคามนต์ได้

เตาธุริย์ หรือแหล่งอุตสาหกรรมเครื่องปั้นดินเผา อยู่ทางทิศเหนือของวัดพระพายหลวง ลักษณะเตาเผาเป็นเตาก่อด้วยอิฐรูปร่างคล้ายประตูเกวียนแบ่งเป็น 3 ตอน คือ ที่ใส่เชื้อเพลิง ที่วางภาชนะ และปล่องไฟ

นอกจากนี้ยังมีโบราณสถานที่น่าสนใจบริเวณนอกกำแพงเมือง อาทิ วัดสังฆาวาสทางทิศเหนือ วัดเขาพระบาทน้อย วัดเจดีย์งาม ทางทิศตะวันตก วัดเจดีย์สีห้อง วัดศรีพิจิตรกรติกัลยาราม ทางทิศใต้ วัดตระพังทองหลาง ทางทิศตะวันออก

อุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย ได้รับการพิจารณาให้ขึ้นทะเบียนในบัญชีมรดกโลกเมื่อ พ.ศ. 2533 เนื่องจากมีความคงทนทางสถาปัตยกรรมที่โดดเด่น เป็นตัวแทนของศิลปกรรมสยามยุคแรก และเป็นต้นกำเนิดการสร้างประเทศ

อุทยานประวัติศาสตร์ครีสตนาลัย

อุทยานประวัติศาสตร์ครีสตนาลัย ตั้งอยู่บนที่ราบลุ่มฝั่งแม่น้ำยมตรงแก่งหลวงในพื้นที่ของอำเภอครีสตนาลัย จังหวัดสุโขทัย ออยู่ห่างจากตัวเมืองสุโขทัยไปทางตอนเหนือราว 55 กิโลเมตร

เมืองครีสตนาลัยหรือเมืองเชลียง เป็นเมืองที่มีความสำคัญควบคู่มากับเมืองสุโขทัย มีกำแพงล้อมรอบ 3 ชั้น โดยชั้นในสุดก่อด้วยศิลาแลง ชั้นกลางและชั้นนอกก่อด้วยกำแพงดิน โบราณสถานประจำราชายอยู่ทั้งในและนอกเมือง มีสถานที่สำคัญดังนี้

วัดช้างล้อม อยู่ในเขตตัวเมืองครีสตนาลัย มีเจดีย์ทรงลังกาองค์ใหญ่เป็นหลักของวัด ที่ฐานวัดมีช้างปูนปั้นประดับอยู่โดยรอบทั้งหมด 39 เชือก สันนิษฐานว่า พ่อขุนรามคำแหงเป็นผู้สร้างวัดนี้

วัดเจดีย์เจ็ดแฉว อยู่ตรงข้ามกับวัดช้างล้อมมีกำแพงศิลาแลงโดยรอบ กลางวัดมีเจดีย์ทรงพุ่มข้าวบิณฑ์เป็นหลักของวัด รอบ ๆ เจดีย์องค์นี้มีเจดีย์ใหญ่ตั้งอยู่ประดับซุ่มพระแบบต่าง ๆ

วัดสวนแก้วอุทยานใหญ่ อยู่ไม่ห่างจากวัดเจดีย์เจ็ดแฉวนัก มีกำแพงศิลาแลงล้อมรอบ สิ่งสำคัญของวัดนี้คือเจดีย์ทรงลังกาที่ตั้งอยู่บนฐานสี่เหลี่ยมจัตุรัส ทำให้ดูแปลกตากว่าเจดีย์ทรงลังกาวัดอื่น ๆ

วัดสวนแก้วอุทยานน้อย หรือเรียก กันอีกชื่อว่าวัดสารแก้ว มีเจดีย์ทรงพุ่มข้าวบิณฑ์เป็นหลักของวัด ด้านหน้าของซุ่มประดิษฐานพระพุทธธูป ทางด้านทิศตะวันตกมีสะระนำอยู่สระหนึ่ง ทำให้สันนิษฐานว่าวัดนี้คือวัดแก้วราชประดิษฐานที่มีกล่าวถึงในพงศาวดารเหนือนั้นเอง

วัดนางพญา เป็นวัดที่มีลวดลายปูนปั้นจำนวนมาก มีเจดีย์ทรงลังกาเป็นหลักของวัด มีชากระเบกและวิหารซึ่งยังเหลือผนังทางด้านตะวันตกเดียวเท่านั้นอยู่อีกด้านหนึ่ง ที่ผนังนี้มีลวดลายรูปปูนปั้นตามน้ำหมุนยิ่ง

วัดสุวรรณคีรี ตั้งอยู่บนเขาสุวรรณคีรีภายในตัวเมืองครีสตนาลัย มีเจดีย์ทรงลังกาเป็นหลักของวัด และเป็นจุดเด่นของเมือง

วัดพระคริรัตนมหาธาตุ หรือวัดพระบรมธาตุเมืองเชลียง ตั้งอยู่นอก
กำแพงเมืองเก่าศรีสัชนาลัย สิ่งสำคัญภายในวัดคือ พระปรางค์องค์ใหญ่ก่อด้วยศิลาแลง
มีพระปรางค์องค์เล็กตั้งอยู่เป็นที่ประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุ

เตาทุเรียงเกาะน้อย อยู่เหนือเมืองศรีสัชนาลัยไปประมาณ 5 กิโลเมตร
มีเตาเผาที่ชุดพบรกว่า 500 เตา ลักษณะเป็นรูปป้ายรีคล้ายประทุนเรือจ้าง ยาวประมาณ
7 - 8 เมตร มีศูนย์ศึกษาโบราณคดีและจัดแสดงวิวัฒนาการเครื่องถ่ายสมัยโบราณ

อุทยานประวัติศาสตร์ศรีสัชนาลัย ได้รับการขึ้นทะเบียนในบัญชีมรดกโลก
ในฐานะเมืองบริหารของอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย เมื่อ พ.ศ. 2533

อุทยานประวัติศาสตร์กำแพงเพชร

เมืองกำแพงเพชรเดิมชื่อเมืองนครชุม พัฒนาขึ้นมาจากชุมชนเล็ก ๆ ก่อน
อาณาจักรสุโขทัย แล้วภาย来自เป็นเมืองลูกหลวง หรือเมืองบริหารของสุโขทัย ต่อมาย้าย
เมืองไปอยู่ทางฝั่งตะวันออกของแม่น้ำปิง ได้ชื่อเป็นภาษา南昌อุบลฯ เมืองชาังรา

อุทยานประวัติศาสตร์กำแพงเพชร ตั้งอยู่บนฝั่งตะวันออกของแม่น้ำปิง
แบ่งเขตอุทยานเป็น 2 เขต คือ เขตเมืองซึ่งอยู่ภายนอกกำแพงเมือง คือ เมืองกำแพงเพชร
ในปัจจุบัน และเขตอรัญญิก อยู่นอกกำแพงเมือง

เขตเมือง ล้อมรอบด้วยกำแพงศิลาแลง มีประตูและป้อมปืนใหญ่แสดง
ถึงความสำคัญทางยุทธศาสตร์ ภายในตัวเมืองมีโบราณสถานประกอบด้วย วัดพระแก้ว
วัดพระธาตุ และบริเวณที่สันนิษฐานว่าเป็นเขตพระราชวังเดิม

เขตอรัญญิก อยู่นอกกำแพงเมืองด้านทิศตะวันตกเฉียงเหนือ มีศาสน
สถานกระจายอยู่บนเนินเขา เป็นเขตของพระภิกษุในนิกายอรัญวาสี

โบราณสถานในอุทยานประวัติศาสตร์กำแพงเพชร มีลักษณะเป็นศาสน
สถานโดยมีสถาปัตยกรรมที่สำคัญดังนี้

วัดพระแก้ว เชื่อว่าเคยเป็นที่ประดิษฐานพระแก้วมรกตก่อนที่จะไป
ประดิษฐานที่เชียงราย วัดนี้อยู่ใจกลางเมืองสันนิษฐานว่าเป็นวัดในบริเวณพระราชวัง เช่น
เดียวกับวัดมหาธาตุที่สุโขทัย วัดพระครีสรรเพชรที่อยุธยา และวัดพระคริรัตนศาสดาราม
ที่กรุงเทพ

วัดพระธาตุ เป็นวัดภายในกำแพงเมืองประกอบด้วยวิหารและเจดีย์น้อย
ใหญ่ ไม่ปรากฏว่ามีเขตสังฆารามหรือเขตลงชื่อ คงมีเฉพาะเขตพุทธาวาสเท่านั้น

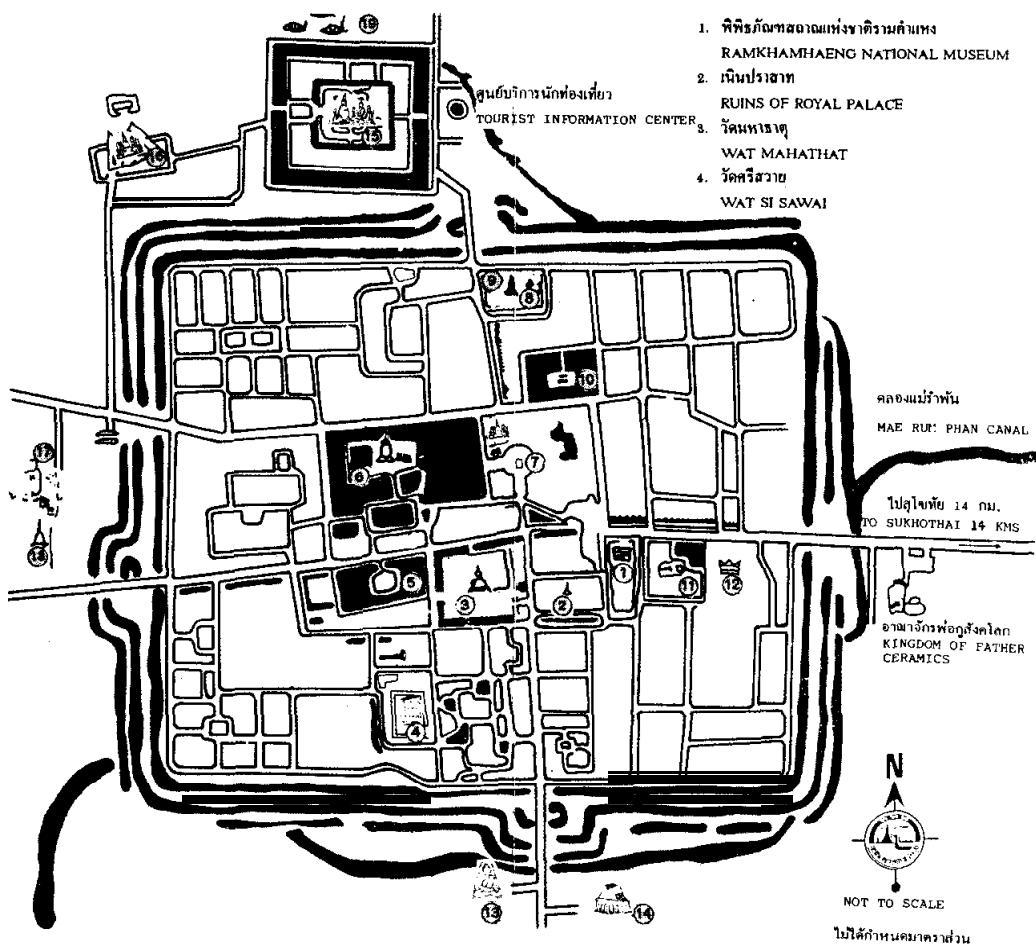
วัดพระนون เป็นวัดที่มีขนาดใหญ่ในเขตอรัญวาสี ส่วนของพระนون
เหลือเพียงร่องรอยของพระศีริ พระศโภ และพระบาทเท่านั้น สิ่งสำคัญของวัดนี้คือ เสาสี่
เหลี่ยมศิลาแลงที่ทำจากศิลาแลงก้อนเดียว กันนับเป็นสถาปัตยกรรมที่ยิ่งใหญ่แห่งหนึ่ง

วัดช้างรอบ มีเจดีย์ทรงกลมแบบลังกามีช้างทรงเครื่องโผล่ออกมาครึ่งตัว
ล้อมรอบเจดีย์ระหว่างช้างมีลวดลายปูนปั้นเป็นพรรณพฤกษาในพุทธศาสนา

วัดพระสีอริยาบุตร ประกอบด้วยวิหารขนาดใหญ่ บริเวณด้านหน้าประดับ
ด้วยสิงห์ปูนปั้นจำนวนหนึ่ง ด้านหลังเป็นมณฑปประดิษฐานพระสีอริยาบุตร คือ เดิน ยืน
นั่ง นอน พระพุทธอรูปทั้งหมดชำรุด คงเหลือเพียงพระพุทธอรูปปืนด้านทิศตะวันตก ที่ยัง
มองเห็นเค้าลักษณะได้ชัดเจน

อุทยานประวัติศาสตร์กำแพงเพชร ได้รับการขึ้นทะเบียนในบัญชีมรดก
โลก ในฐานะเมืองบริวารของอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย เมื่อ พ.ศ. 2533

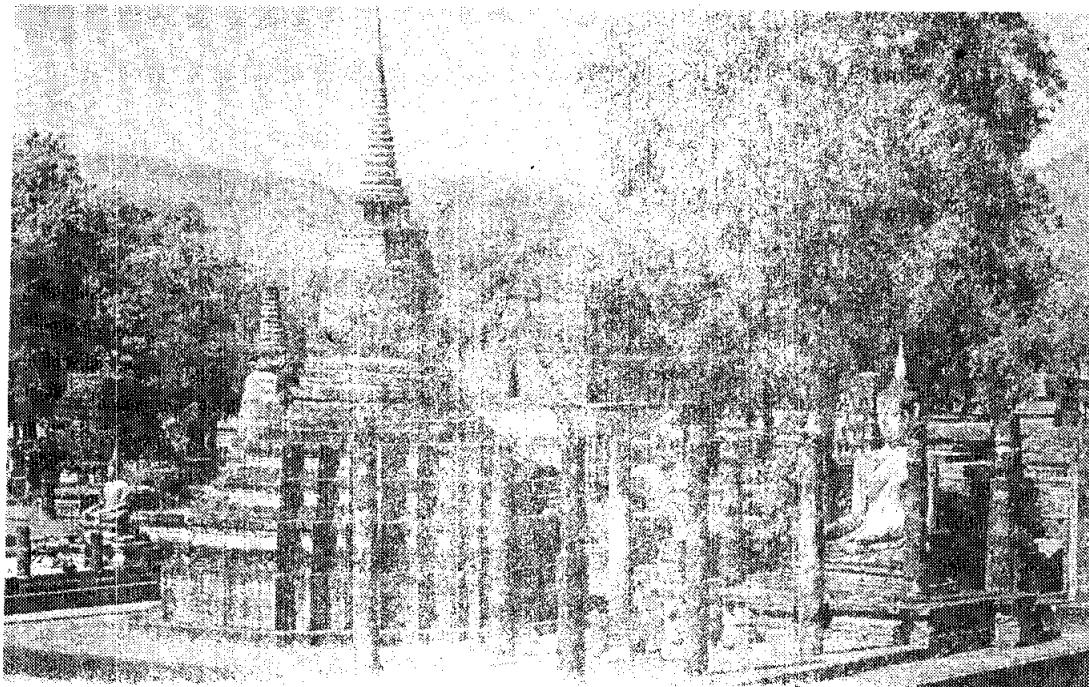
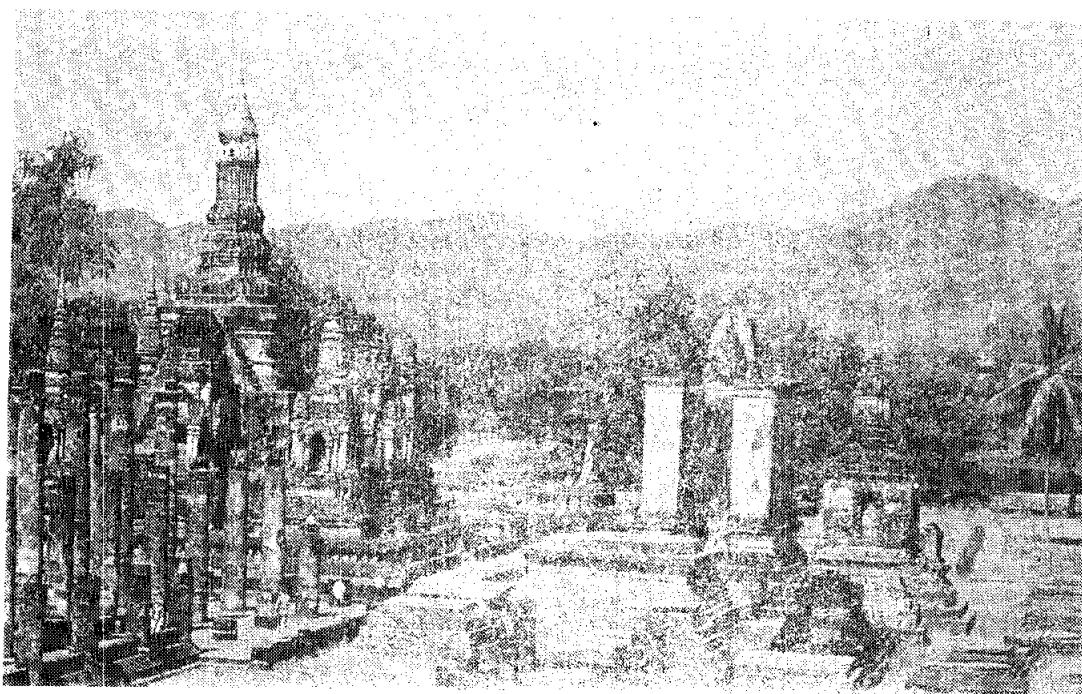
แผนผังอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย

5. วัดตราพยัคฆ์เงิน
WAT TRAPHANG NGOEN
6. วัดสารศรี
WAT SA SI
7. พระบรมราชานุสาวรีย์ท่อชุนรวมคั่วแพรหมาดรา
KING RAMKHAMHAENG MONUMENT
8. วัดสารสักดิ์
WAT SORASAK
9. วัดซ่อนห้าว
WAT SON KHAO

10. วัดตราพยัคฆ์ทอง
WAT TRAPHANG - SO
11. วัดตราพยัคฆ์ทอง
WAT TRAPHANG THONG
12. ศาลหลักเมือง
CITY PILLAR
13. วัดเชตุพน
WAT CHETUPHON
14. วัดเจดีย์หงษ์
WAT CHEDI SI HONG

15. วัดพระพยาหนวง
WAT PHRA PHAI LUANG
16. วัดศรีชุม
WAT SI CHUM
17. วัดสะพานหิน
WAT SAPHAN HIN
18. วัดมังกร
WAT MANGKON
19. เครื่องถังเคลดอน
RUIN OF OLD CELADON FACTORY(THURIANG KILN)

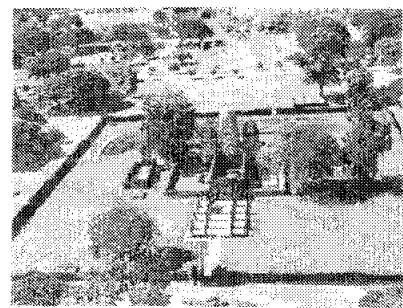

เจดีย์ทรงดอกบัวตูมวัดตรapseงเงิน และวัดสารศรีกлагตรapseงกวน

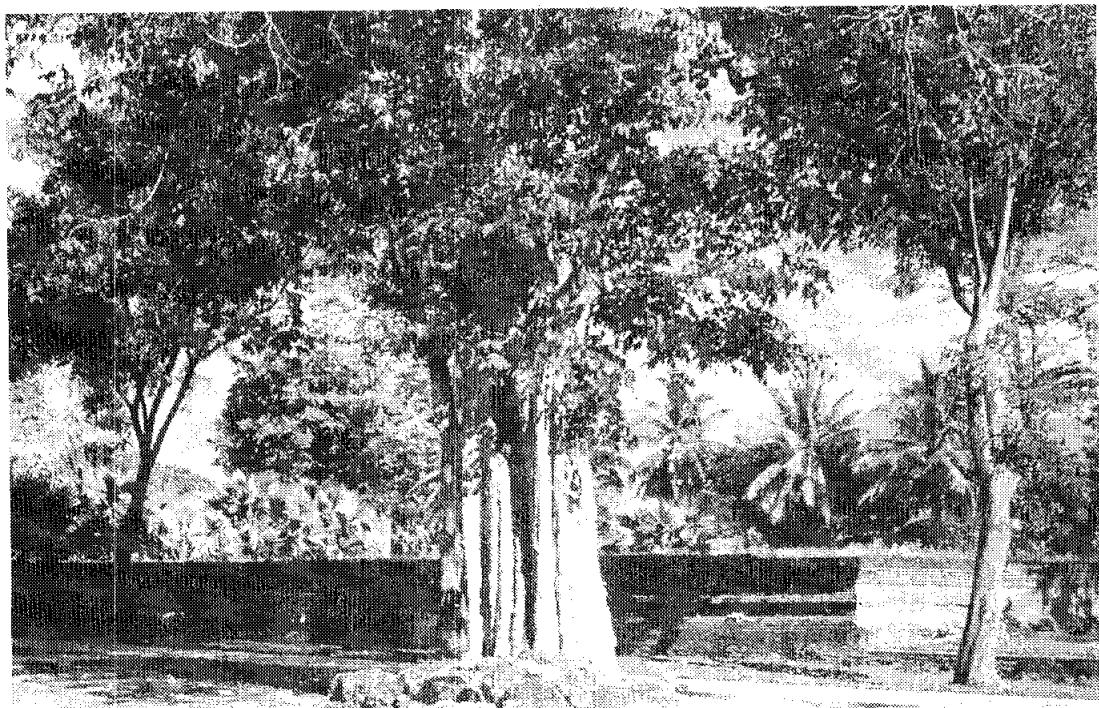
พระอัจฉริย์วัดศรีชุม

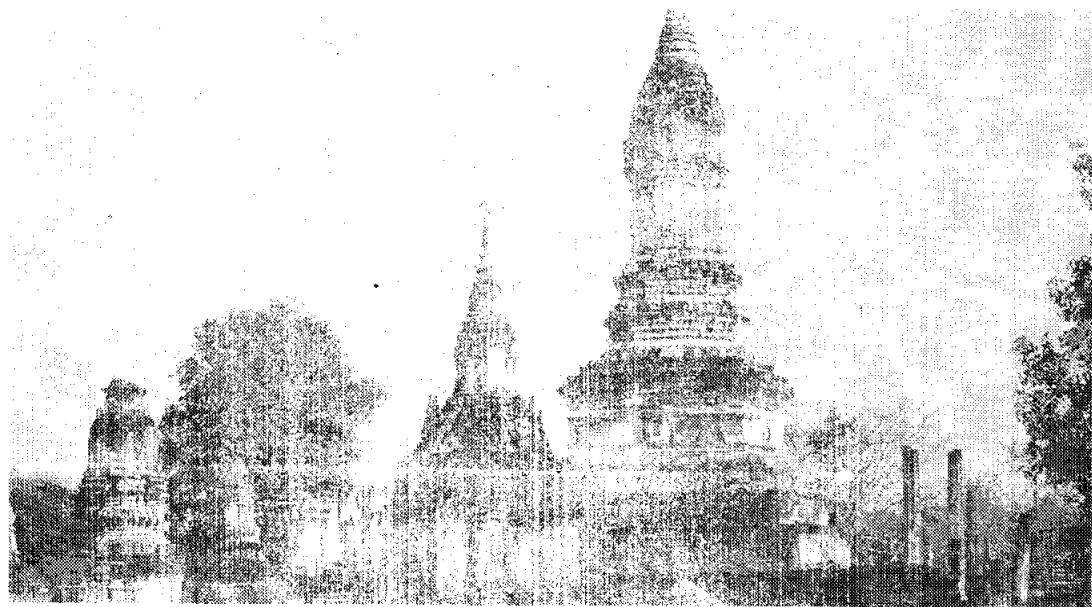
วัดศรีสวาย

พระบรมราชานุสาวรีย์ พ่อขุนรามคำแหงมหาราช

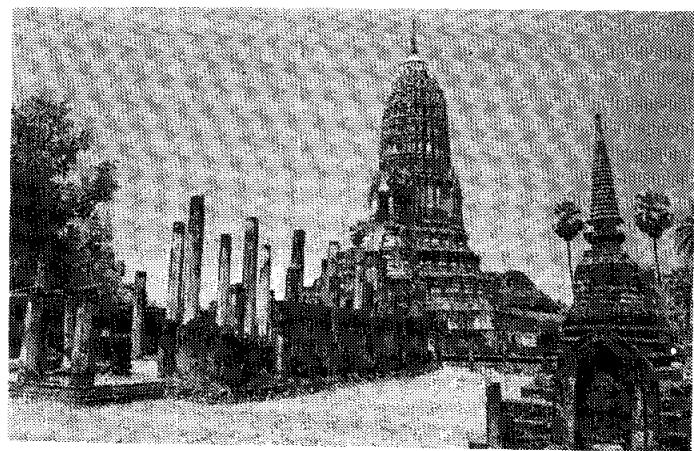
เบญจปราสาทที่พับดิลจารีกหลักที่ 1

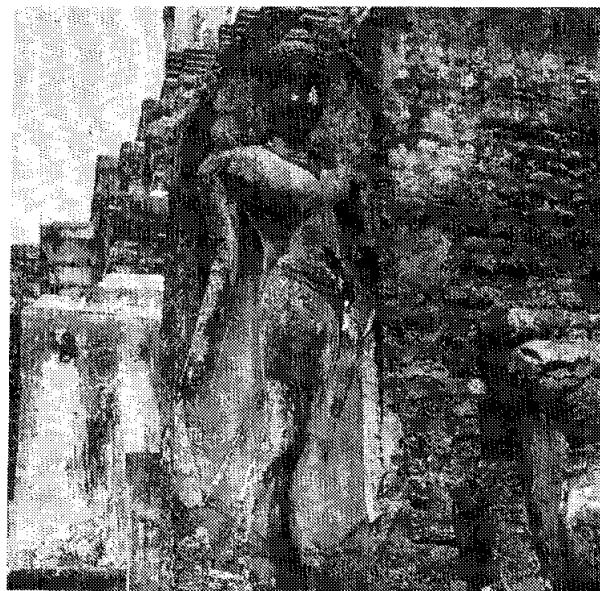
39. 1971. 10. 10.

39. 1971. 10. 10.

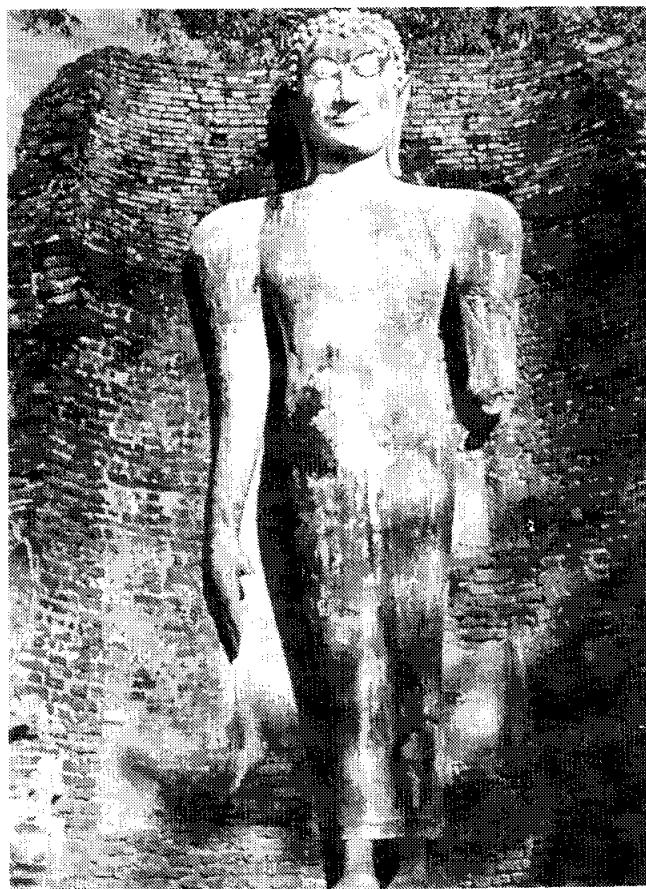

วัดพระศรีมหาธาตุ

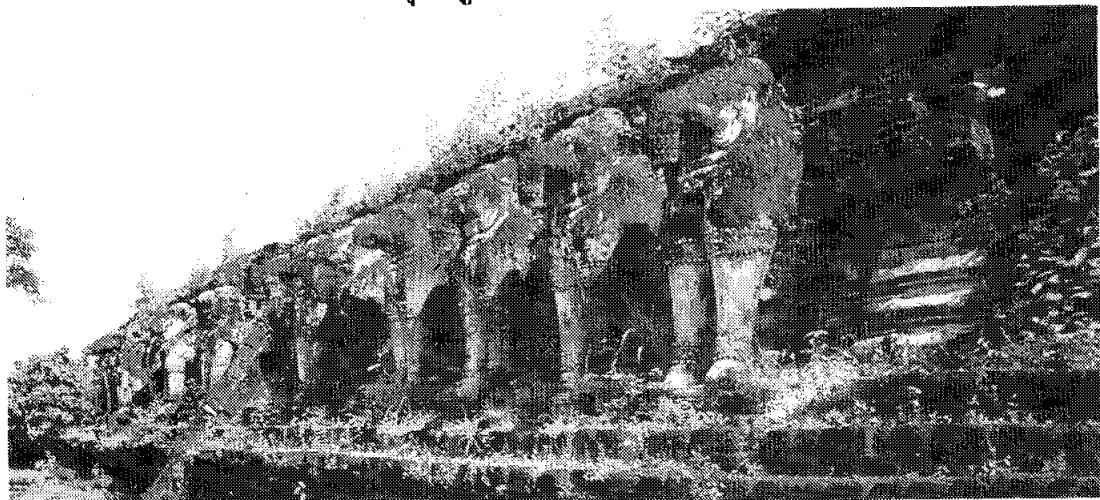

พระพุทธรูปปูนปั้นปางลีลาในวิหารวัด

อุทยานประวัติศาสตร์กำแพงเพชร

พระพุทธรูปในวัดพระสีอริยาบถ

ฐานเจดีย์วัดช้างรอบ

อุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา

พระนครศรีอยุธยาอดีตราชธานีไทยที่ดำรงอยู่เป็นเวลานานถึง 417 ปี มี กษัตริย์ปักครอง 33 พระองค์ ในช่วงระยะเวลาอันยาวนานดังกล่าว บรรพชนของไทยได้ สร้างสรรค์ศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมต่าง ๆ ไว้เป็นอนุสรณ์และมรดกทางวัฒนธรรม มากมาย แม้จะเหลือแต่ความปรึกหักพัง แต่ก็ยังคงแสดงถึงร่องรอยความยิ่งใหญ่ไว้ให้ ชื่นชมและศึกษาค้นคว้าเป็นอันมาก

อุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา เป็นบริเวณส่วนหนึ่งของเกาะ เมืองพระนครศรีอยุธยา จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์แสดงให้เห็นว่ามีการจัดวางผัง เมืองที่ดี มีพระราชวังโบราณและวัดวาอารามอยู่ในบริเวณกำแพงเมืองและนอกกำแพง เมืองมากมายหลายร้อยวัด โดยมีสถานที่สำคัญที่ควรชมดังนี้

พระราชวังโบราณ หรือพระราชวังหลวง ซึ่งเป็นที่ประทับของสมเด็จพระ รามาธิบดีทุกรัชกาล อยู่ริมกำแพงพระนครศรีอยุธยาทางด้านเหนือ ภายในบริเวณพระ ราชวังมีพระที่นั่งสำคัญคือ พระที่นั่งสุริยาลันอ้มรินทร พระที่นั่งวิหารสมเด็จ พระที่นั่งสรร เพชรปราสาท พระที่นั่งจักรวรรดิพิชยนต์ พระที่นั่งตรีมุข และพระที่นั่งบรรยงค์รัต นาสน์ หรือพระที่นั่งท้ายสระ

วัดพระศรีสรรเพชญ์ เป็นวัดสำคัญในเขตพระราชวังหลวง เช่นเดียวกับ วัดพระศรีรัตนศาสดารามที่กรุงเทพ

วัดพระมงคลบพิตร มีพระมงคลบพิตรซึ่งเป็นพระพุทธอรูปบุสัมฤทธิ์องค์ ใหญ่ แต่เดิมอยู่ทางทิศตะวันออกนอกพระราชวัง สมเด็จพระเจ้าทรงธรรมโปรดให้ชลอด อมาไวย่างด้านทิศตะวันตก ที่ซึ่งประดิษฐานในปัจจุบัน

วัดพระราม อยู่นอกเขตพระราชวังไปทางด้านทิศตะวันออก สมเด็จพระ รามศวกรทรงสร้างขึ้นตรงที่ถวายพระเพลิงพระบรมศพสมเด็จพระเจ้าอู่ทองพระราชนิดา วัดนี้มีบึงใหญ่อยู่หันหน้าวัดเดิมเรียกว่า “หนองโสน” ต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็น “บึงพระราม” ปัจจุบันคือสวนสาธารณะพระราม

วัดมหาธาตุ อยู่ตรงหน้าพระราชวังด้านทิศตะวันออกเชิงสะพานป่าถาน สร้างในสมัยสมเด็จพระบรมราชชนนีรชาธิราชที่ 1

วัดราชบูรณะ อยู่เชิงสะพานป่าถานตรงข้ามวัดมหาธาตุ สมเด็จพระ บรมราชชนนีรชาธิราช (เจ้าสามพระยา) โปรดให้ก่อเจดีย์ชั้น 2 องค์ สรวมทับตรงที่ซึ่งเจ้าอ้าย

และเจ้ายื่นชังกันถึงสิ้นพระชนม์ ให้สถาปนาพระมหาธาตุและพระวิหารเป็นพระราชานาม
แล้วพระราชทานนามว่า วัดราชบูรณะ

วัดสวนหลวงสนสรรค์ อัญในเขตเมืองด้านทิศตะวันตก (บริเวณกรม
ทหารเรือ) สมเด็จพระมหาจักรพรรดิทรงสร้างในสวนหลวงติดกับวัดสบสรรค์เดิม เมื่อ
สมเด็จพระคริสตุฯ ย้ายสิ้นพระชนม์ โปรดให้อัญเชิญพระศพมาไว้ที่ตำหนักสวนหลวงและ
พระราชทานเพลิงศพที่นี่ ทรงสร้างพระราชานามขึ้นตรงบริเวณพระเมรุ ปัจจุบันยังมีสูป
เจดีย์องค์ใหญ่เป็นสำคัญเรียกว่าพระเจดีย์คริสตุฯ

วัดพุทธไออกวรรษ์ อัญริมแม่น้ำไปทางทิศใต้สร้างขึ้นในบริเวณที่สมเด็จพระ
เจ้าอู่ทองอพยพมาสร้างเมืองใหม่ เดิมบริเวณนี้เรียกว่า “เวียงเล็ก” หรือ “เวียงเหล็ก”

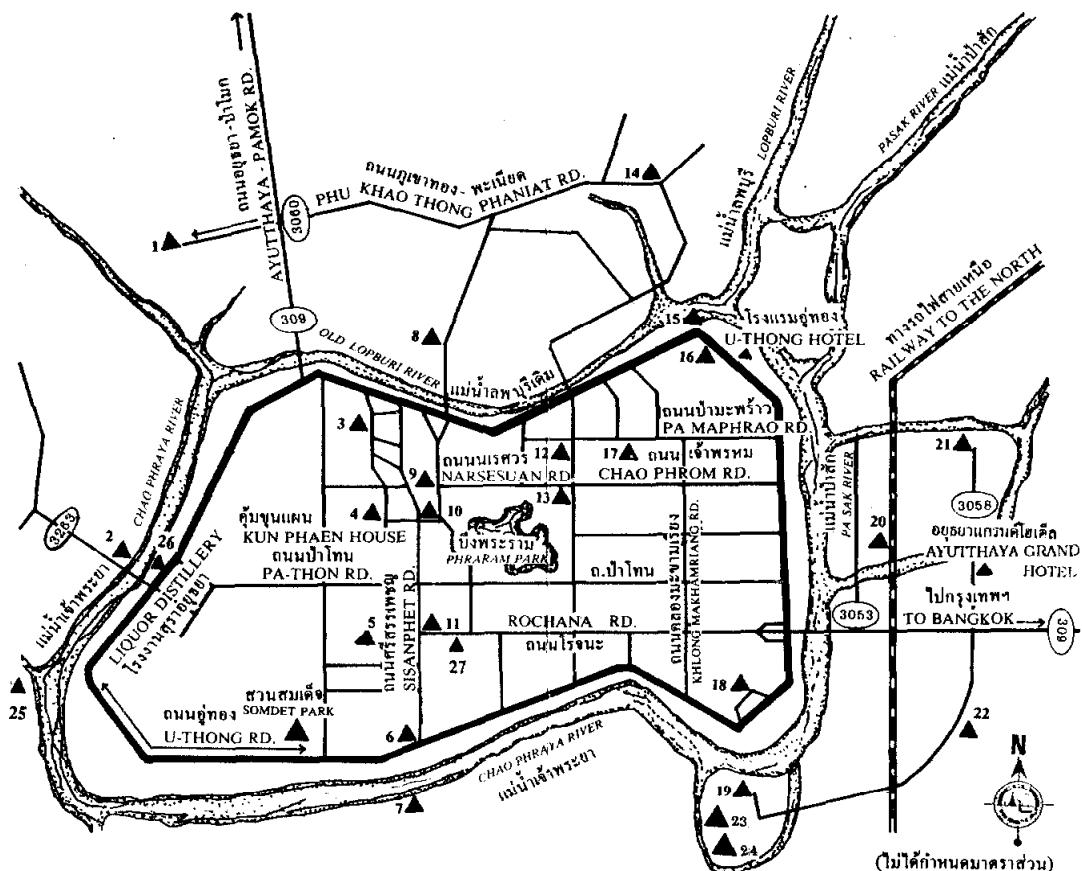
วัดไซวัฒนาราม อัญริมแม่น้ำฝั่งเดียวกับวัดพุทธไออกวรรค์ แต่อยู่ทาง
ด้านทิศตะวันตกของเกาะเมือง พระเจ้าปราสาททองโปรดให้สร้างขึ้น ปัจจุบันเป็นวัดร้าง
แต่ยังมีพระปูรณะใหญ่และเจดีย์รายหลังเหลืออยู่และรูปทรงสมบูรณ์ดีเป็นส่วนมาก

วัดใหญ่ไซยมมงคล หรือวัดป่าแก้ว อัญนอกพระนครครึ่งด้านทิศ
ตะวันออกเฉียงใต้ สร้างในสมัยพระเจ้าอู่ทอง สมเด็จพระนเรศวรมหาราชทรงสร้างเจดีย์
ไว้เป็นที่ระลึกที่วัดนี้ เพื่อเฉลิมพระเกียรติเมื่อคราวทรงชนบกศึกยุทธหัตถี เรียกเจดีย์นี้ว่า
เจดีย์ชัยมงคล

วัดภูเขาทอง อัญทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ห่างจากพระราชวังหลวง
ไปประมาณ 2 กิโลเมตร สร้างในสมัยพระรามาเมศวร เมื่อ พ.ศ. 1930 เดิมเป็นเจดีย์แบบ
มองุ ต่อมาจึงได้บูรณะเปลี่ยนรูปทรงเป็นเจดีย์อ่อมุมไนสิบสองแบบไทย

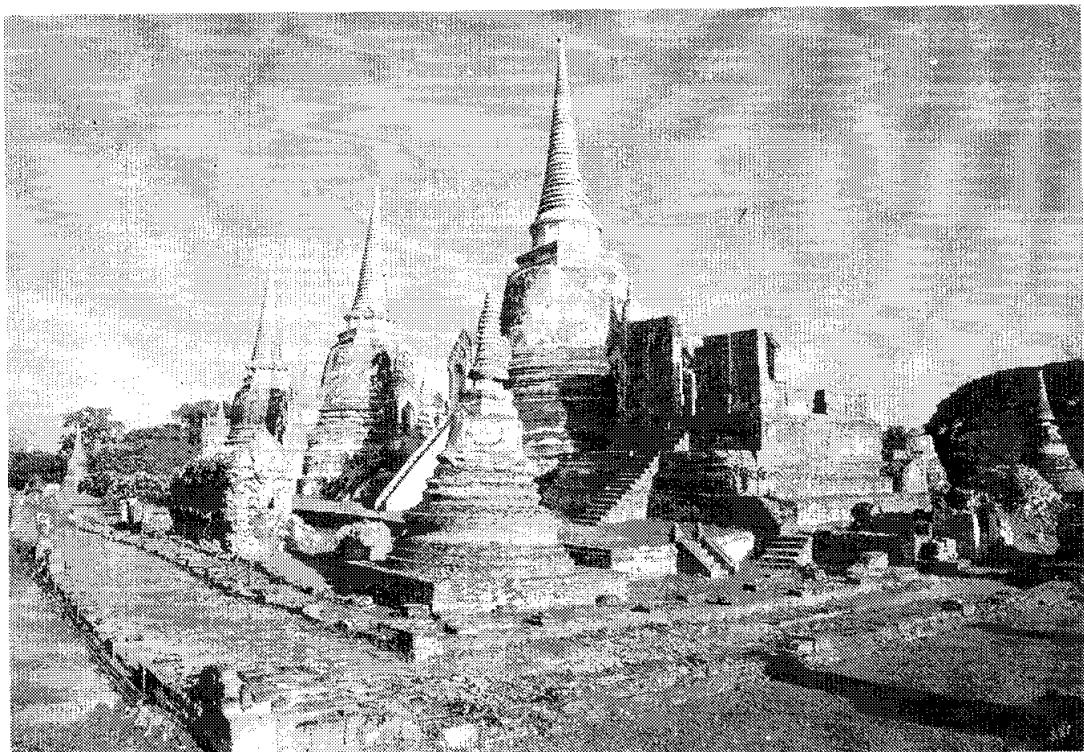
อุทยานประวัติศาสตร์พระนครครึ่งด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ได้รับการพิจารณาให้ขึ้นทะเบียน
ในบัญชีมรดกโลก เมื่อ พ.ศ. 2534 เนื่องจากเป็นแหล่งรวมศิลปกรรมอันทรงคุณค่า
เป็นตัวแทนถึงความเป็นเยี่ยมในการสร้างสรรค์งานศิลปะ และแสดงให้เห็นถึงพัฒนาการ
ที่ต่อเนื่องทางสถาปัตยกรรมไทย

แผนผังโบราณสถานจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

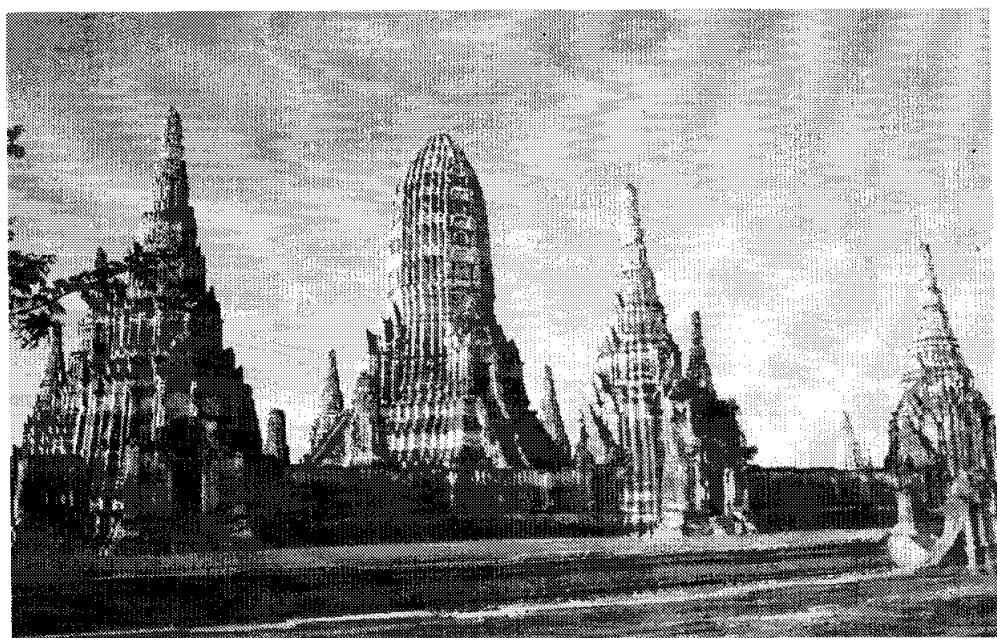

- (ไม่ได้กำหนดมาตราส่วน)
NOT TO SCALE
1. เชดีภูเขาทอง (CHEDI PHU KHAO THONG)
 2. วัดกาษัตราราม (WAT KASATRA THIRAT)
 3. พระทรายวิไนย (ANCIENT PALACE)
 - พระที่นั่งห้าဆ่มเดช (WIHAN SOMDET HALL)
 - พระที่นั่งสระพราหมู่ปักสถา (SAN PHET PRASAT HALL)
 - พระที่นั่งสุริย์ส่องเมือง (SURIYAT AMMARIN HALL)
 - พระที่นั่งมีรุก (TRIMUK HALL)
 4. วัดธรรมมงคลบพิตร (WAT PHRA MONGKONBOPHIT)
 5. ศาลากลางจังหวัด (CITY HALL)
 6. โรงพยาบาล (HOSPITAL)
 7. วัดพุทธไสยาสน์ (WAT PHUTTHAI SAWAN)
 8. วัดนาพระเมิน (WAT NA PHRA MEN)
 9. พระที่นั่งอธิการธารีไทรโยชน์ (CHAKRAWAT PHAICHAYONT HALL)
 10. อุปคารวิเวชเรืองทอง (PHRA CHAO U-THON MONUMENT)
 11. พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติเช้านະเมธะ (CHAO SAM PHRAYA NATIONAL MUSEUM)
 12. วัดราชบูรณะ (WAT RATCHABURANA)
 13. วัดพระมหาธาตุ (WAT PHRA MAHATHAT)
 14. พระที่นั่งพระนีติ (THE ELEPHANT KRALL PAVILLION)
 15. ตลาดหัวรอ (HUAI RO MARKET)
 16. พิพิธภัณฑ์จักรกฤษณ์ (CHANKASEM NATIONAL MUSEUM)
 17. ตลาดเจ้าพระ (CHAO PHROM MARKET)
 18. วัดสุวรรณาราม (WAT SUWANDARARAM)
 19. วัดพันธุ์ชิง (WAT PHANAN CHOENG)
 20. สถานีรถไฟ (RAILWAY STATION)
 21. วัดไชยา (WAT AYOTHAYA)
 22. วัดไวยชัยมงคล (WAT YAI CHAIMONGKON)
 23. คีวิสันดา (DUTCH BUILDING)
 24. บ้านอังกฤษ (BRITISH HOUSE)
 25. วัดไชยวัฒนาราม (WAT CHAIWATHANARAM)
 26. เชดีพระศรีสุริโยทัย (CHEDI PHRA SI SURIYOTHAI)
 27. สูนย์ศึกษาประวัติศาสตร์อยุธยา (AYUTTHAYA HISTORICAL STUDY CENTRE)

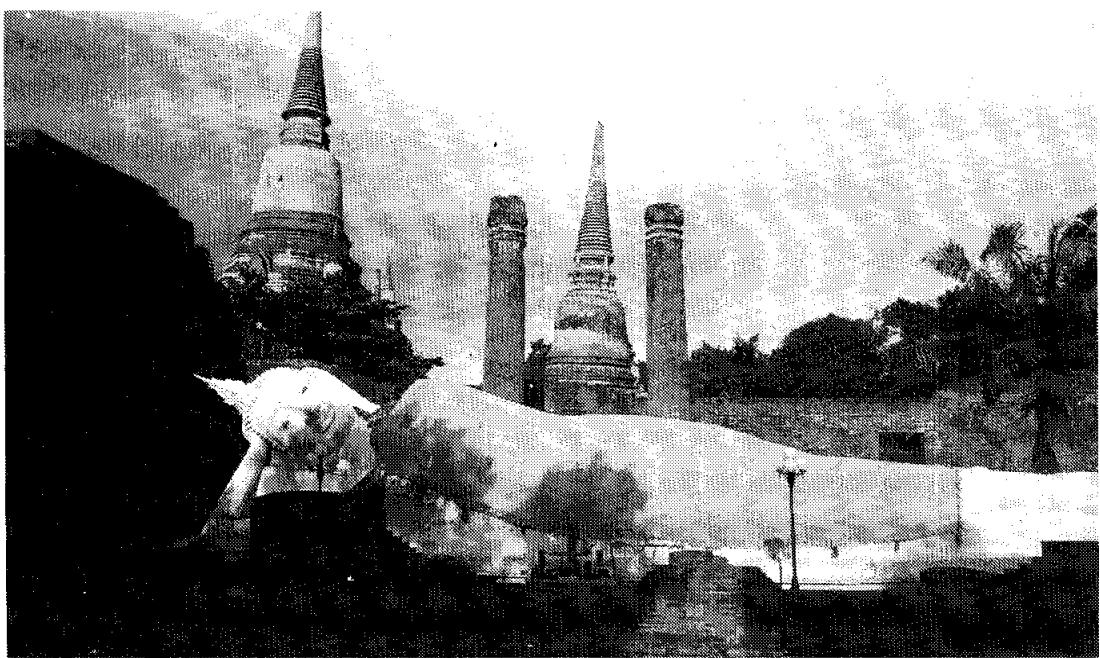
อุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา

วัดพระศรีสรรเพชญ์

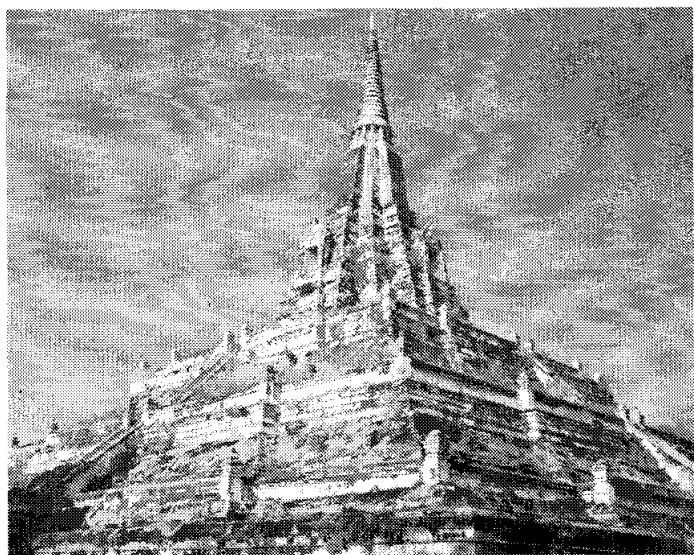
วัดชัยวัฒนาราม

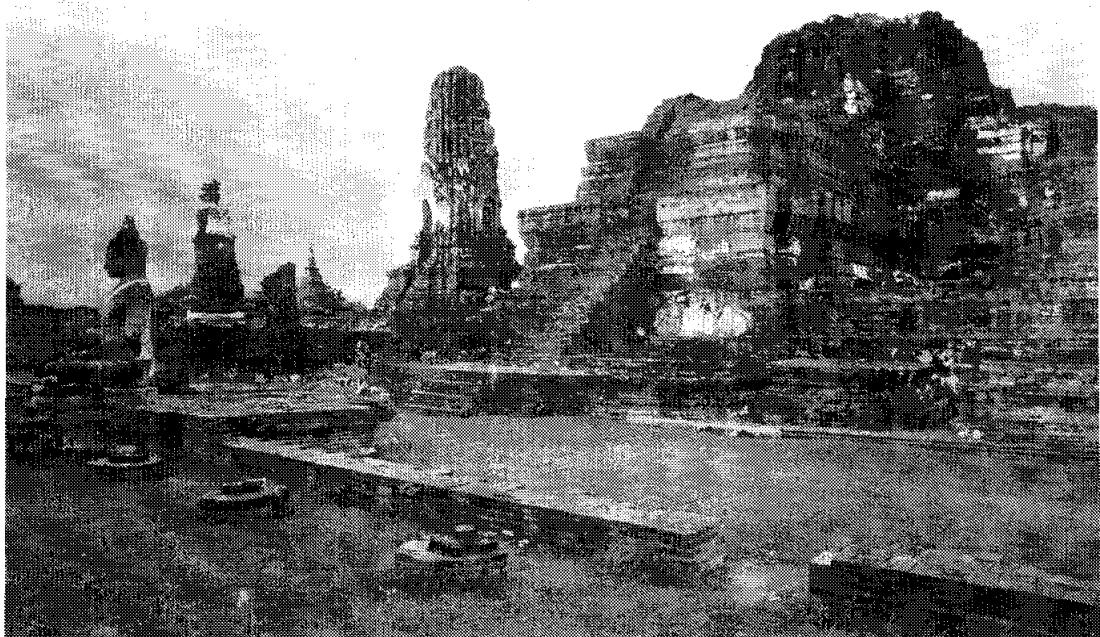
วัดใหญ่ชัยมงคล

วัดราชบูรณะ

เจดีย์วัดภูเขากิตติ

วัดมหาธาตุ

อุทยานประวัติศาสตร์พนมรุ้ง

ปราสาทพนมรุ้ง นับเป็นโบราณสถานที่สำคัญและสวยงามมากที่สุดแห่งหนึ่ง ตั้งอยู่บนยอดเขาน้ำตกในเขตตำบล ตาเปีก อำเภอกระทุ่ม จังหวัดบุรีรัมย์ เป็นเทวสถานในศาสนาขอมศูลท์ธิคไวนิกาย สิ่งก่อสร้างประกอบด้วยสถาปัตยกรรมที่สร้างเสริมกันมาหลายศตวรรษนับตั้งแต่ประมาณพุทธศตวรรษที่ 15 ส่วนปราสาทประธานสร้างขึ้นในราชพุทธศตวรรษที่ 17 และมีลิ้งก่อสร้างเพิ่มเติมในพุทธศตวรรษที่ 18

ปราสาทพนมรุ้ง ประกอบด้วยอาคารและสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ ที่ตั้งเรียงรายขึ้นไปจากลาดเขาทางขึ้น จนถึงปราสาทประธานบนยอดอันเปรียบเสมือนวิมานที่ประทับของพระศิริ ปราสาทประธาน หรือส่วนสำคัญที่สุด ตั้งอยู่ตรงศูนย์กลางของลานปราสาทชั้นใน มีแผนผังเป็นรูปสี่เหลี่ยมจตุรัสยื่นมุมมีมณฑป ส่วนประกอบของปราสาทตั้งแต่ฐานผนังด้านบนและล่าง เสากรอบประตู เสาติดผนัง ทับหลัง หน้าบัน ชั้นต่าง ๆ ล้วนสลัก漉漉ลายดอกไม้ ในไม้ ภาพถ่าย เทพประจำทิศ เทพธิดา และภาพตามคติความเชื่อทางศาสนา เช่น ภาพนารายณ์บรรทมสินธุ ศิวะนาฏราช เป็นต้น

อุทยานประวัติศาสตร์พิมาย

โบราณสถานเมืองพิมาย มีปรากฏอยู่ท่ามกลางทุ่งนาอกเมืองและในเมืองแต่ที่สำคัญ ได้แก่ ปราสาทพินพิมาย เป็นปราสาทหินที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย ปัจจุบันอยู่ในเขตอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

ปราสาทพินพิมายเป็นพุทธศาสนาสถานในนิกายมหายาน ที่ตั้งอยู่กลางเมืองพิมายหรือวิมายะปุระ ซึ่งเคยเป็นเมืองสำคัญเมืองหนึ่งที่อยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของอาณาจักรขอม สันนิษฐานว่าปราสาทพินพิมายอาจเริ่มสร้างขึ้นในสมัยพระเจ้าสุริยวรมันที่ 1 ราวกว่าพุทธศตวรรษที่ 16 รูปแบบศิลปกรรมของปราสาทส่วนใหญ่เป็นศิลปะเขมรแบบป่าปวน และได้มีการก่อสร้างเพิ่มเติมอีกในสมัยของพระเจ้าชัยวรมันที่ 7 ราวต้นพุทธศตวรรษที่ 18

ปราสาทพินพิมายทันหน้าไปทางทิศใต้ เพื่อรับกับถนนโบราณที่ทอดยาวมาจากเมืองพระนครของเขมร อาณาบริเวณของปราสาทพินประกอบด้วย อาคารสำคัญดังนี้ คือ บันไดนาค โโคปุระ พลับพลา ทางเดินบรรณาลัย ระเบียงดูด และปราสาทประธาน ปราสาทพินพิมายตั้งอยู่กลางลาน ขนาดด้วยปราสาทพินแดงทางด้านขวาและปราสาทที่สร้างด้วยศิลาและทางด้านซ้าย ตัวปราสาทพินสร้างด้วยหินรายสีขาว องค์ปราสาทมี

ผังเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสย่อมุมไม้สิบสอง หลังคาช้อนเป็นชั้น ๆ ลดหลั่นกันขึ้นไปเป็นทรงพุ่ม ด้านหน้าขององค์ปรางค์เชื่อมต่อกับห้องรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า (มณฑป) มีส่วนประกอบ เช่นหน้าบัน ทับหลัง ฯลฯ มีการแกะสลักงดงามที่หน้าบัน และทับหลังส่วนใหญ่สลักเป็นภาพเล่าเรื่อง รามายณะ (รามาوارด)

อุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรี

พระนครศรี หรือเขาวัง ตั้งอยู่ที่ตำบลคลองกระแซง อำเภอเมือง จังหวัด เพชรบุรี เดิมเป็นพระราชฐานที่พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวโปรดให้สร้างขึ้น บนยอดเขาสมนในปี พ.ศ. 2401 เพื่อเป็นที่แปรพระราชฐาน ต่อมาในสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงใช้เป็นที่ต้อนรับพระราชอาคันตุกะที่สำคัญจากต่างประเทศด้วย

พระนครศรี ประกอบด้วยพระที่นั่งขนาดต่าง ๆ กลุ่มอาคารและวัดประจำพระราชฐานนับเป็นพระราชฐานแห่งแรกที่สร้างบนยอดเขาเป็นสถาปัตยกรรมตะวันตกแบบนิโโคลาสสิกผสมสถาปัตยกรรมจีน

อุทยานประวัติศาสตร์เมืองสิงห์

เมืองสิงห์ เป็นเมืองโบราณซึ่งตั้งอยู่ริมแม่น้ำแควน้อย ในเขตตำบลสิงห์ อำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี ประกอบไปด้วยกำแพงเมืองก่อด้วยศิลาแลง และคุน้ำ หลายชั้นล้อมรอบเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า โดยมีศาสนสถานศิว ตัวปราสาทเมืองสิงห์ ตั้งอยู่ เป็นศูนย์กลางของเมือง นอกจากนี้ภายในยังมีชาสนสถานอีก 3 แห่ง เป็นลักษณะ ของเมืองที่เนื่องในศาสนา สร้างขึ้นตามคตินิยมของพุทธศาสนาผู้อพยานหายาน

ปราสาทเมืองสิงห์ เป็นโบราณสถานตามแบบวัฒนธรรมเขมรที่พบทางภาคตะวันตกสุดของประเทศไทย ก่อด้วยศิลาแลงจากปูน อายุการก่อสร้างอยู่ในช่วง พุทธศตวรรษที่ 18 - 19

อุทยานประวัติศาสตร์ครีเทพ

เมืองโบราณครีเทพ ตั้งอยู่ในเขตอำเภอครีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์ ชาກ เมืองโบราณนี้ถูกพบครั้งแรกในขณะที่สมเด็จกรมพระยาดำรงราชานุภาพเดินทางไปตรวจราชการมณฑลเพชรบูรณ์ใน พ.ศ. 2489 จากหลักฐานที่ปรากฏทำให้สรุปได้ว่าเมืองครีเทพเป็นชุมชนที่มีพัฒนาการสมัยก่อนประวัติศาสตร์ที่ติดต่อกันมาเป็นเวลาภานาน นับตั้ง

แต่สมัยทวาราดี สมัยลพบุรี ตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 12 เป็นต้นมา และถูกทิ้งร้างไปในที่สุด หลังพุทธศตวรรษที่ 18

เมืองศรีเทพในปัจจุบัน ยังมีลักษณะทางกายภาพที่ประกอบไปด้วยคูเมือง กำแพงเมืองขนาดใหญ่ โบราณสถานขนาดเล็ก ขนาดใหญ่ ทั้งในเมืองและนอกเมือง

โบราณสถานในเขตเมือง ได้แก่ ปรางค์ศรีเทพเป็นปรางค์เดียวขนาดใหญ่ ฐานต่อด้วยศิลาแลงแบบบัวลูกพัก 2 ชั้น ปรางค์สองฟันlong เป็นปรางค์คู่ 2 องค์ ตั้งอยู่บนฐานป้อมอันเดียวกัน และขาดลังในซึ่งเป็นโบราณสถานขนาดใหญ่เชือกันว่าเป็นที่เก็บอาวุธหรือสมบัติในสมัยโบราณ

โบราณสถานนอกเขตเมือง ได้แก่ เขตคลังนอก เป็นโบราณสถานขนาดใหญ่ที่สุดในอุทยานประวัติศาสตร์ศรีเทพ ลักษณะทั่วไปคล้ายขาดลังในทำด้วยศิลา และ ปรางค์ฤาษี เป็นปรางค์สี่เหลี่ยมย่อมุมไม้ลิบสองอยู่บริเวณวัดป่าสาระแก้ว

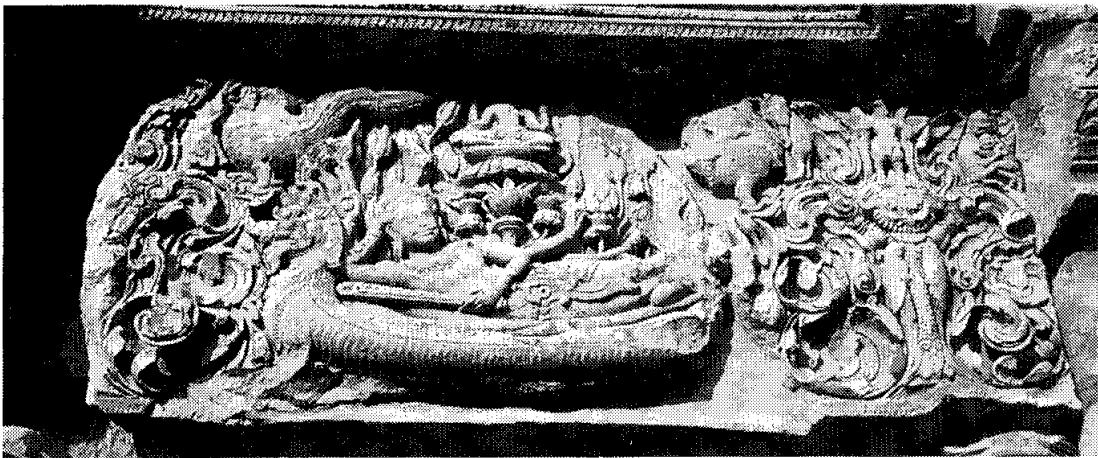
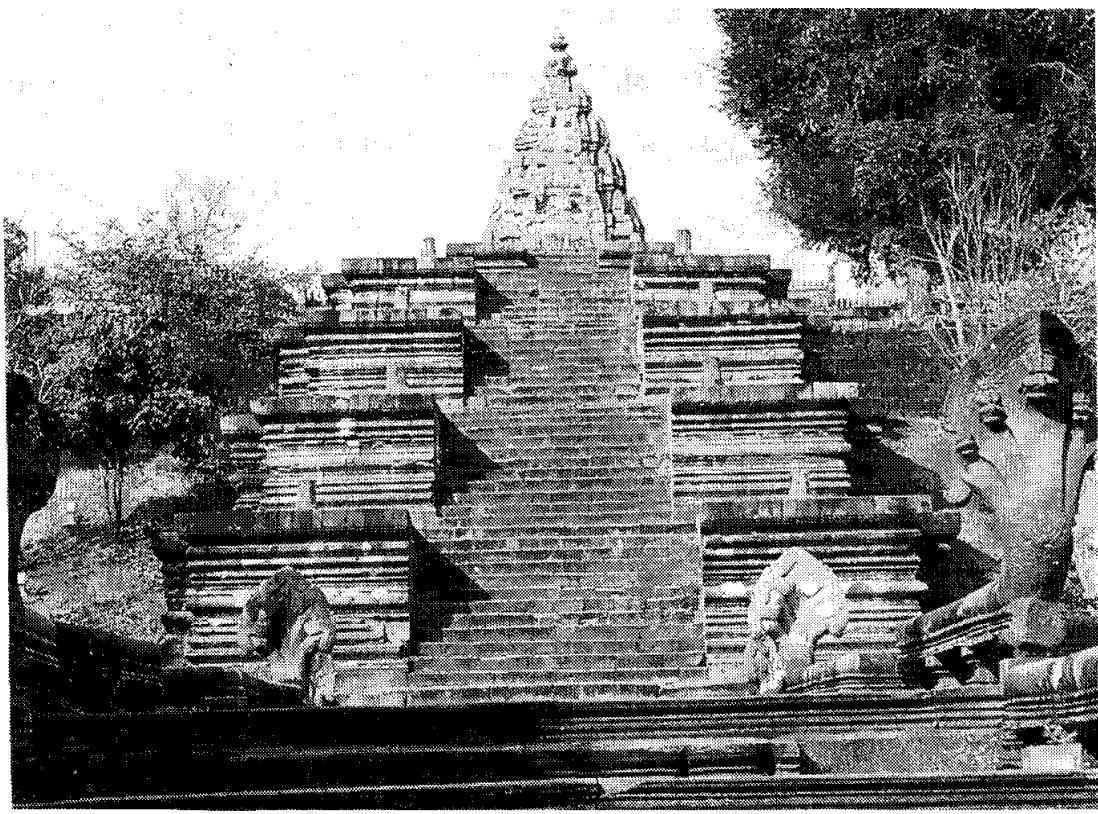
อุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท

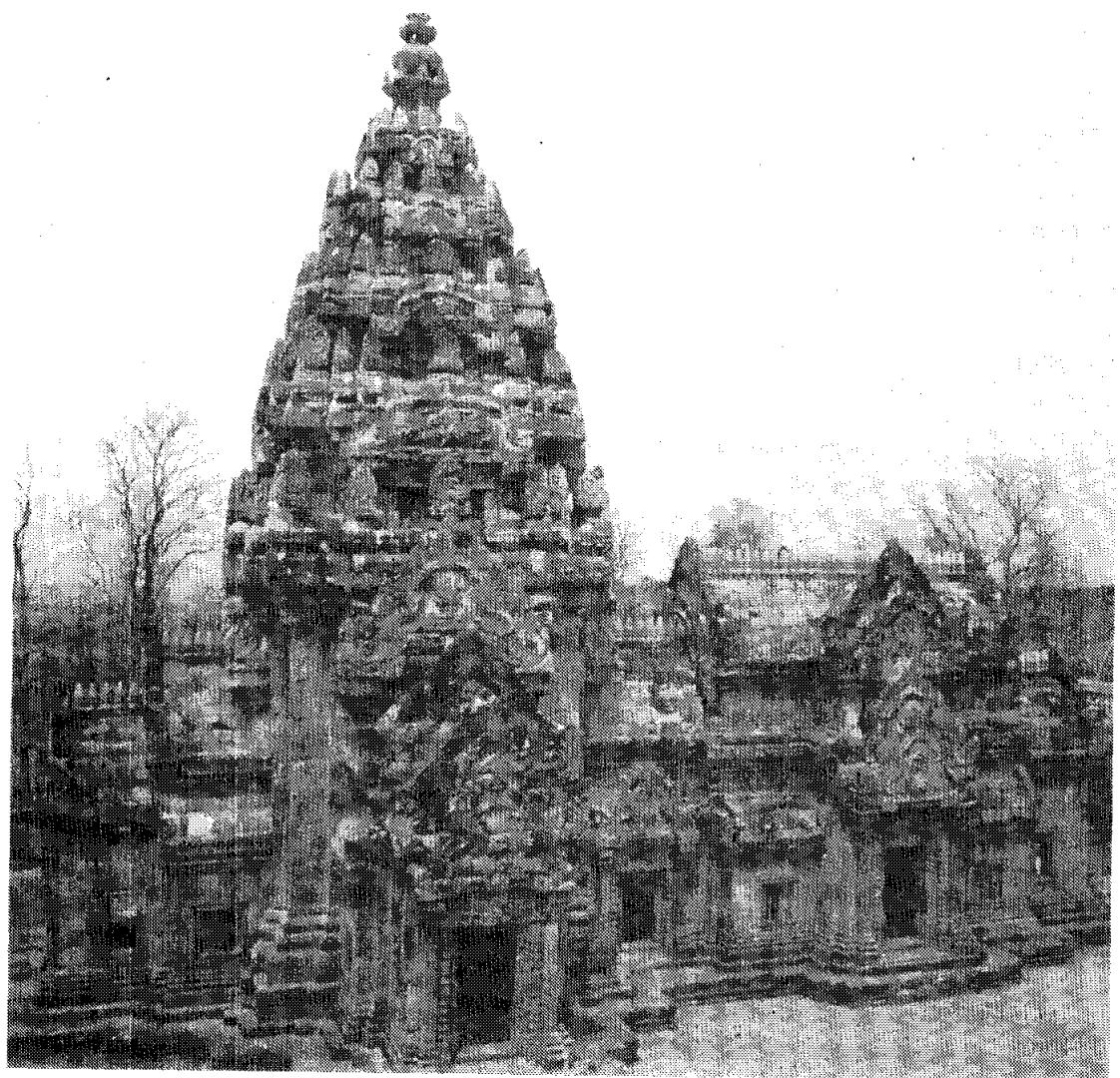
อุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท ตั้งอยู่บนเขากูพระบาทอันเป็นส่วนหนึ่ง ของเทือกเขาภูพาน ในบริเวณบ้านตัว ตำบลเมืองพาน อำเภอเมืองพาน จังหวัดอุดรธานี

เป็นอุทยานประวัติศาสตร์ ที่ตั้งอยู่ท่ามกลางธรรมชาติที่สวยงามร่มรื่น พื้นที่ประมาณ 3,430 ไร่ มีแหล่งท่องเที่ยวทางโบราณคดีและวัฒนธรรมจำนวนถึงประมาณ 62 แหล่ง แทรกอยู่กลางหมู่แมกไม้หรือโขดหินน้อยใหญ่ แหล่งโบราณคดีเหล่านี้ มีอายุตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ กำหนดอายุประมาณ 4,000 - 2,000 ปีมาแล้ว ได้แก่ ก้าฟเขียนล้านผนังเพิงหินที่พนมอยู่หลายแห่ง

สำหรับแหล่งโบราณคดีสมัยประวัติศาสตร์ พบรากฐานหลายอย่าง เช่น กลุ่มใบเสมา พระพุทธรูปหินทราย เพิงหินที่ตัดแปลงเป็นแหล่งที่อยู่อาศัย หรือสถานที่ประกอบพิธีทางศาสนา กำหนดอายุในช่วงสมัยวัฒนธรรมทวาราดีราชพุทธศตวรรษที่ 16 - 18 นอกจากนี้ยังมีโบราณสถานและโบราณวัตถุที่มีอายุช่วงสมัยล้านช้างราชพุทธศตวรรษที่ 20 - 25 เช่น พระพุทธรูปแบบลava รวมทั้งเจดีย์พระพุทธบาทบัวบกที่สร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2460 แหล่งโบราณคดีเหล่านี้มักได้รับการตั้งชื่อและผูกเป็นเรื่องราว เช้ากับตำนานนิทานพื้นบ้านที่นิยมเล่าสืบมาในแบบนี้ คือ เรื่องอุสานารส และตำนานพระเจ้าเลียบโลก เช่น เพิงหินที่เรียกว่า คอกม้าท่าวารส หนองอุสา เป็นต้น

อุทยานประวัติศาสตร์พนมรุ่ง

อุทยานประวัติศาสตร์พิมาย

